

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș, Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, de avocatul Ursachi Alexandru în numele inculpatului Rusu Sergiu, de avocatul Cotruță Sergiu în numele inculpatului Mocan Mihail și de inculpat, de avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Petrea Gheorghe, de inculpatul Petrea Ivan și de inculpatul Leontii Ștefan, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 11 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Mocan Mihail XXX, născut la XXX, originar din s. XXX, r-nul XXX, domiciliat în XXX, str. XXX, ap. XXX

Leontii Ștefan XXX, născut la XXX, originar din s. XXX, r-nul XXX, domiciliat în XXX, str. XXX, ap. XXX

Petrea Ivan XXX, născut la XXX, originar din s. XXX, r-nul XXX, domiciliat în XXX, str. XXX, ap. XXX

Petrea Gheorghe XXX, născut la XXX, originar din s. XXX, r-nul XXX, domiciliat în XXX, str. XXX, ap. XXX

Rusu Sergiu XXX, născut la XXX, originar din s. XXX, r-nul XXX, domiciliat în XXX, bd. XXX, ap. XXX

Novițchi Andrei XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX, str. XXX, ap. XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 26.12.2015 – 11.06.2015 (*prima instanță*);
2. 08.07.2015 – 07.11.2016 (*instanța de apel*);
3. 08.02.2017 – 27.06.2017 (*instanța de recurs*).

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 11 iunie 2015, **Novițchi Andrei XXX** a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Prin aceeași sentință au fost recunoscuți vinovați și condamnați, după cum urmează:

- **Leontii Ștefan XXX**, în baza art. 188 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 12 ani.

În baza art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată, stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții

Supreme de Justiție din 01.06.2009, de la executarea căreia ultimul a fost liberat condiționat de pedeapsă înainte de termen cu 3 ani 6 luni, în baza art. 91 Cod penal, prin încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 28.10.2011, astfel lui Leontii Ștefan fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 15 ani, cu executare în penitenciar de tip închis;

- **Petrea Ivan XXX**, în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 13 ani.

În baza art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată, stabilită prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 23.11.2011, astfel lui Petrea Ivan fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 15 ani, cu amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8000 lei și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis;

- **Petrea Gheorghe XXX**, în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 15 ani, cu executare în penitenciar de tip închis;

- **Mocan Mihail XXX**, în baza art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip închis;

- **Rusu Sergiu XXX**, în baza art. art. 42, 188 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 13 ani, cu executare în penitenciar de tip închis;

S-a dispus admiterea în principiu a acțiunii civile înaintate de partea civilă Nemirovski Serghei, în partea încasării despăgubirii pentru prejudiciul material cauzat, urmând ca asupra cuantumului despăgubirii respective să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

S-a dispus admiterea parțială a acțiunii civile în partea încasării despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat, cu încasarea în beneficiul lui Nemirovski Serghei, de la Rusu Sergiu Gheorghe, Colun Alexandr Gheorghe, Petrea Gheorghe Mihail și Petrea Ivan Mihail, în mod solidar, a sumei de 80000 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat. În rest, acțiunea civilă în partea respectivă a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și **Colun Alexandr XXX**, în privința căruia nu a fost declarat recurs ordinar.

2. Potrivit sentinței, pe episodul atacului tâlhăresc asupra cet. Nemirovski Serghei, s-a stabilit că inculpatul Rusu Sergiu, având intenția săvârșirii atacului asupra cet. Nemirovski Serghei, care avea asupra sa bijuterii din aur, încredințate spre realizare de către Polinciuc Tamara, întru sustragerea acestor bijuterii, i-a organizat pe inculpații Colun Alexandr, Petrea Gheorghe și fratele acestuia – Petrea Ivan, pentru săvârșirea acestei acțiuni și a dirijat activitatea acestora.

Astfel, întru realizarea intenției criminale, la data de 02.07.2012, aproximativ la ora 22:30, după ce împreună cu inculpatul Colun Alexandr cu automobilul l-au adus pe Nemirovski Serghei și l-au lăsat lângă casă, inculpatul Petrea Gheorghe, acționând conform planului stabilit, în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu fratele său Petrea Ivan, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, însoțită de aplicarea violenței

periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, l-au atacat pe cet. Nemirovski Serghei, în timp ce ultimul se afla în fața scării blocului locativ de pe str. XXX nr. XXX, aplicându-i o lovitură în regiunea capului cu un obiect contondent dur, după ce au sustras de la el un telefon mobil de model "Iphone F003", de culoare neagră, în care se aflau cartelele SIM cu nr. XXX și cu nr. XXX, în valoare de 1500 lei, o geantă din stofă de culoare gri, în valoare de 100 lei, în care se aflau mai multe bijuterii confecționate din aur, argint, platină, pietre prețioase și semiprețioase în valoare de 527940 lei, documente, inclusiv acte personale, ștampila SC "XXX" SRL în valoare de 560 lei, bani în sumă de 4000 lei, chei (13 bucăți) în valoare totală de 450 lei, o cheie de la automobilul de model "XXX" cu nr. XXX cu o distanță "XXX" în valoare de 15000.

Astfel, părții vătămate Nemirovski Serghei i-a fost cauzată o daună materială în proporții deosebit de mari, în valoare totală de 549550 lei.

2.1. Pe episodul atacului tâlhăresc asupra cet. Neamțu Radu, s-a stabilit că Mocan Mihail, Leontii Ștefan, Petrea Gheorghe, Petrea Ivan și o altă persoană, dosarul penal în privința căreia a fost disjunct într-o procedură separată, având intenția sustragerii bunurilor, de comun acord și prin înțelegere prealabilă, s-au reunit și au format împreună un grup criminal organizat, stabil, fiecare repartizându-și în prealabil rolurile și pregătindu-și obiecte special adaptate, cunoscând în prealabil informații prestate de la complicele Mocan Mihail, că în locuința situată în s. XXX, nr. XXX s-ar afla mijloace financiare păstrate de către Gălescu Liubovi, care lucrează și locuiește în Grecia.

În vederea realizării intenției criminale, la data de 30.07.2012, în jurul orei 23:50, în lipsa inculpatului Mocan Mihail, care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi și prestări de informații, inculpații Leontii Ștefan, Petrea Gheorghe, Petrea Ivan și o altă persoană, dosarul penal în privința căreia a fost disjunct într-o procedură separată, s-au deplasat la domiciliul cet. Neamțu Radu, situat în s. XXX, nr. XXX, unde în continuarea realizării intenției criminale până la capăt, Leontii Ștefan împreună cu Petrea Gheorghe, fratele acestuia Petrea Ivan și o altă persoană, dosarul penal în privința căreia a fost disjunct într-o procedură separată, având toți patru cagule îmbrăcate și pe mâini mănuși, conform planului pregătit din timp, au intrat în gospodărie.

Aflându-se în curtea casei, Leontii Ștefan a rămas la pândă, pentru a supraveghea situația de afară, iar Petrea Gheorghe, având în mână un ciocan de cauciuc, sub pretextul de a procura o sticlă cu vin, l-a strigat pe stăpânul casei, iar în momentul când Neamțu Radu a ieșit afară din casă, inculpatul Petrea Gheorghe l-a lovit puternic în regiunea capului cu acel ciocan, de câteva ori, până când s-a deteriorat mânerul acestuia, după care implicându-se Petrea Ivan și o altă persoană, dosarul penal în privința căreia a fost disjunct într-o procedură separată, toți aplicând victimei multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului și cu baston de cauciuc pe care îl ținea în mână Petrea Ivan, forțat l-au târât în casă, unde legându-i mâinile și picioarele și totodată amenințându-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sa, astupându-i gura cu lipici și o altă persoană, dosarul penal în privința căreia a fost disjunct într-o procedură separată, amenințând cu un cuțit, iar frații Gheorghe și Ivan Petrea aplicând cu pumnii și picioarele și cu bastonul din cauciuc menționat multiple lovituri, îi cereau victimei să le dea mijloace financiare, însă din motiv că ultimul nu dispunea de acestea, i-au

mai aplicat câteva lovituri, după care au părăsit locul infracțiunii, lăsând victima imobilizată în casă.

2.2. Pe episodul atacului tâlhăresc asupra cet. Levinte Semion și Levinte Ana, s-a stabilit că inculpatul Leontii Ștefan, la data de 09.08.2012, aproximativ pe la ora 22:00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu inculpații Petrea Gheorghe și Petrea Ivan, având intenția comiterii unei tâlhării, cu automobilul de model "Nissan Sunny" cu n/î CEW 318, la volanul căruia se afla Novîțchi Andrei, s-au deplasat în s. Costești, r-nul Ialoveni, unde oprind automobilul lângă gospodăria lui Levinte Semion, împărțind între ei rolurile, Leontii Ștefan împreună cu Petrea Gheorghe sub pretextul de a procura vin au intrat în ograda lui Levinte Semion, cerând să li se vândă două sticle cu vin cu volumul de 1.5 litri, pentru care Leontii Ștefan a achitat bani în sumă de 100 lei.

În timp ce soția lui Levinte Semion, Levinte Ana, a luat de la inculpatul Leontii Ștefan bani pentru vin și a intrat în casă ca să aducă restul, în scopul realizării intenției sale infracționale îndreptate spre sustragerea bunurilor altei persoane, inculpații Petrea Gheorghe împreună cu Petrea Ivan l-au atacat pe Levinte Semion, aplicându-i o lovitură în cap și trăgându-i jacheta peste cap, l-au doborât la pământ, lovindu-l peste diferite părți ale corpului și cerând de la acesta bani, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2187/D din 29 august 2012, excoriație pe pavilionul urechii stângi, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Tot în acel moment, când Levinte Ana a ieșit din casă, Leontii Ștefan împreună cu Petrea Gheorghe, în scopul realizării intenției criminale, au atacat-o, apucând-o de mâini și doborând-o jos la pământ, aplicându-i multiple lovituri peste diferite părți ale corpului și cerând de la ea transmiterea banilor, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală din data de 29 august 2012, fractura coastei a V-a a hemitoracelui stâng, echimoze la nivelul umărului stâng, excoriație pe buza inferioară, echimoză pe mucoasa buzei inferioare, care în ansamblu se califică ca leziuni corporale medii.

Din cauza strigătelor soților Levinte și lătrăturii câinilor, inculpații au părăsit gospodăria acestora.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurori, care au solicitat casarea acesteia, în privința tuturor inculpaților, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care:

- Mocan Mihail să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (3) lit. b) Cod penal și, prin respectarea prevederilor art. 10 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 12 ani, cu executare în penitenciar de tip închis;

- Leontii Ștefan să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal și, prin respectarea prevederilor art. 10 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 12 ani, iar în baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, să-i fie adăugată în întregime pedeapsa rămasă neexecutată conform încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28.10.2011, de liberare condiționată de pedeapsă înainte de termen, stabilită anterior prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme

de Justiție din 01.06.2009, cu stabilirea unei pedepse definitive sub formă de închisoare, pe un termen de 15 ani 6 luni și o zi închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis;

- Petrea Ivan să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal și, prin respectarea prevederilor art. 10 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 15 ani, iar în baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, să-i fie adăugată în întregime pedeapsa anterior stabilită prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 23.11.2011, cu stabilirea unei pedepse definitive sub formă de închisoare, pe un termen de 18 ani, cu amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 8000 lei și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis;

- Petrea Gheorghe să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal și, prin respectarea prevederilor art. 10 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 15 ani, cu executare în penitenciar de tip închis;

- Rusu Sergiu să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 188 alin. (5) Cod penal și, prin respectarea prevederilor art. 10 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 15 ani, cu executare în penitenciar de tip închis;

- Colun Alexandr să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (4), 188 alin. (5) Cod penal și, prin respectarea prevederilor art. 10 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 13 ani, cu executare în penitenciar de tip închis;

- Novîțchi Andrei să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și, prin respectarea prevederilor art. 10 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 10 ani, iar în baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, să-i fie adăugată în întregime pedeapsa anterior stabilită prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02.08.2012, iar în corespundere cu art. 87 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 10 ani și 120 zile, cu executare în penitenciar de tip închis.

Suplimentar, apelanții au solicitat admiterea integrală a acțiunii civile, înaintate de Nemirovski Serghei, cu încasarea în mod solidar de la Petrea Ivan, Petrea Gheorghe, Rusu Sergiu și Colun Alexandru, în beneficiul părții civile, a sumei de 553023,41 lei cu titlu de prejudiciu material nerecuperat, dintre care suma 549500 lei constituie valoarea bunurilor sustrate, a sumei de 3473,41 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru tratament și a sumei de 800000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea cererii depuse, apelanții și-au exprimat acordul privind aprecierea circumstanțelor de drept și de fapt, la calificarea juridică a acțiunilor inculpaților, nefiind însă de-acord cu concluziile primei instanțe, și anume cu cele ce vizau cuantumul pedepselor stabilite inculpaților, refuzul admiterii integrale a acțiunii civile formulate de Nemirovski Serghei și achitarea lui Novîțchi Andrei de sub învinuirea incriminată.

Cu referire la pedepsele aplicate inculpaților, apelanții au considerat că acestea sunt prea blânde și neproporționale gravității crimelor comise, pericolului social, motivului săvârșirii acestora, personalității și modului de viață a fiecărui inculpat în parte. Respectivii inculpați, cu unele diferențe, au o personalitate neproporțională sancțiunilor aplicate lor, ceea ce denotă o necesitate imperioasă de a le aplica mărimile maxime de pedeapsă la care riscă pentru a se realiza scopul legii penale, scop care nu se va atinge în cazul menținerii în vigoare a pedepselor aplicate, deoarece anterior au mai fost condamnați și din pedepsele anterioare nu au tras concluziile corespunzătoare, nu s-au corectat și reeducat, și din nou au purces la comiterea de infracțiuni grave și deosebit de grave cu pericol social sporit, iar pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Prin urmare, în prezența împrejurărilor relevate, luând în considerație numărul de episoade pe infracțiunile săvârșite, urmările survenite, lipsa circumstanțelor atenuante și prezența doar a celor agravante, este nemotivată și fără o careva argumentare plauzibilă motivația instanței de fond reținută ca bază în sprijinul limitelor de pedepse aplicate inculpaților vizați, în consecință existând astfel riscul că și după ispășirea pedepselor aplicate, inculpații să mai continue săvârșirea de infracțiuni, în condițiile în care anterior fiind condamnați la detenție și nu s-au corectat.

Cu referire la refuzul instanței de fond în admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de S. Nemirovski, apelanții l-au considerat neîntemeiat și neclar, fiind neclară poziția instanței de admitere în principiu a acțiunii civile, în condițiile în care tot ea în sentință a reținut în sarcina inculpaților suma de 549.550 lei, ce constituie valoarea bunurilor sustrate de la S. Nemirovski, precum și celelalte sume, pe care apărarea nu le-a contestat.

Drept urmare, apelanții au considerat că argumentul instanței de a lăsa fără soluționare acțiunea civilă rezultată din prejudiciile cauzate este neîntemeiat, întrucât instanța este obligată să examineze acțiunea civilă, pornită în cauza penală, să acorde părților cuvânt în privința ei, să expună în sentință opiniile lor și, referindu-se la legea materială, să ia una din hotărârile prevăzute în art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală.

Apelanții au considerat că în speță se încalcă grav prevederile art. 62 Cod de procedură penală și se îngreșește dreptul părții civile, a reprezentanților și succesiorilor acestuia de a fi despăgubiți concomitent cu examinarea cauzei penale, și anume dreptul la un proces echitabil.

Totodată, apelanții au indicat că acțiunea civilă în procesul penal, aplicarea legislației la examinarea acțiunii civile, înaintarea acțiunii civile în procesul penal, recunoașterea și refuzul de a recunoaște pe cineva parte civilă (parte civilmente responsabilă), retragerea acțiunii civile sânt reglementate de art. 219-224 Cod de procedură penală, iar judecarea, soluționarea acțiunii civile, precum și asigurarea acțiunilor civile sânt reglementate de art. 225, 387 și 388 Cod de procedură penală, precum și de unele norme ale Codului de procedură civilă, reglementări la care prima instanță în sentință, ca temei de drept, nu s-a referit.

Cu referire la soluția de achitare a lui A. Novitchi, apelanții au considerat-o ca fiind una ilegală, declarativă, total nemotivată și fără un careva suport probator, precum și neclară, în condițiile în care Novitchi Andrei a acționat la fel ca Leontii Ștefan, Ivan și Gheorghe Petrea, iar pentru probarea și reflectarea acțiunilor lor comune servește ansamblul de probe

administrare și examinate (pe episodul atacului tâlhăresc din r-nul Ialoveni), și anume: depozițiile părților vătămate Levinte Semion și Levinte Ana, ale martorilor Mereacre Andrei, Gîncota Alexandra, Slavgorodschih Andrei, raportul de expertiză medico-legală nr. 2184/D împreună cu raportul de constatare medico-legală nr. 4004 din 10.08.2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 2187/D împreună cu raportul de constatare medico-legală nr. 4005 din 10.08.2012, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie, procesul-verbal de ridicare din 16.08.2012, procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.08.2012, procesul-verbal de cercetare la fața locului împreună cu planșa cu imagini foto, precum și procesul-verbal de examinare a obiectului împreună cu planșa cu imagini foto, corpurile delictive și depozițiile în parte oferite de inculpatul Ș. Leontii în calitate de bănuț, unde în prezența avocatului a declarat că vina o recunoaște parțial.

Astfel, în baza probelor enunțate, apelanții au considerat că vinovăția inculpaților Ivan și Gheorghe Petrea, Novițchi Andrei precum și în ultimă instanță și a lui Leontii Ștefan este pe deplin probată, fără careva dubii, deoarece în pofida faptului că aceștia pledează nevinovați și nu recunosc că au comis infracțiunea, totuși din analiza declarațiilor lor oferite atât la urmărirea penală, cât și în instanță, care pe alocuri sunt contradictorii, se desprind clar acțiunile inculpaților.

Astfel, apelanții au indicat că din analiza probelor relevate pe acest episod, se constată evident prezența în acțiunile inculpaților Leontii Ștefan, Novițchi Andrei, Ivan și Gheorghe Petrea a elementelor infracțiunii imputate acestora și anume, art. 188 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal și anume, atacul asupra persoanei, în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea și aplicarea violenței periculoase pentru sănătatea persoanei, săvârșit de patru persoane, prin pătrundere în locuință, scop infracțional care s-a realizat prin deplasarea tuturor la acea oră și timp la domiciliul părților vătămate, precum și prezența ultimilor în domiciliul acestora, care s-a soldat cu atacul asupra părților vătămate și aplicarea violenței periculoase, împrejurări din care se desprinde evident starea de participație la această infracțiune a tuturor inculpaților în sensul art. 41 Cod penal care prevede, că se consideră participație cooperarea cu intenție a două sau a mai multor persoane la săvârșirea unei infracțiuni intenționate, or părțile vătămate (pe episodul din r-nul Ialoveni) atât la urmărirea penală, cât și în instanță au declarat că în curtea lor au intrat patru persoane, și anume inculpații, și toți patru au aplicat în privința lor lovituri și acționat în comun, și tot în comun au și părăsit imediat locul crimei, inclusiv A. Novițchi.

În contextul celor expuse, apelanții au considerat că prin sentința adoptată, prima instanță a încălcat grav prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin aceea că nu a analizat probele prin coroborare, iar sentința a bazat-o parțial pe concluzii subiective și neprobate.

3.2. Avocat în numele inculpatului Mocan Mihail, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința ultimului, deoarece acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii imputate și fapta nu a fost săvârșită de el.

În motivarea cererii, apelantul a invocat următoarele:

- nevinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile proprii ale acestuia, identice cu cele ale inculpatului Leontii Ștefan, declarațiile inculpaților Novițchi Andrei, fraților Petrea,

ale altei persoane, dosarul penal în privința căreia a fost disjunctat într-o procedură separată, precum și declarațiile martorului Nichiforov Tudor;

- vinovăția inculpatului nu a fost dovedită de către instanța de judecată, Mocan Mihail nu a fost complice la săvârșirea infracțiunilor, "vina" lui constând în aceea că a încercat să pună un cuvânt bun pentru o cunoștință ca să-i dea bani cu împrumut, doar atât;

- nici o probă în cadrul dosarului nu demonstrează vinovăția inculpatului, ci dimpotrivă, doar nevinovăția lui;

- instanța de apel urmează în mod obiectiv și critic să aprecieze probele prezentate de către acuzare, și anume: CD-urile examinate, care în opinia apelantului au fost colectate ilicit, cât și informația cu privire la condamnările lui Mocan Mihail, unde apărarea a prezentat informația câte condamnări are ultimul, iar acuzarea pentru a denatura personalitatea inculpatului, a prezentat niște sentințe inexistente în realitate.

Astfel, apelantul a considerat că în cauză persistă multe neclarități, suspiciuni și dubii, care potrivit legislației în vigoare urmează a fi tratate doar în favoarea inculpaților.

3.3. Avocat în numele inculpatului Leontii Ștefan, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința ultimului, deoarece acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii imputate și fapta nu a fost săvârșită de el.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat:

- nevinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile proprii ale acestuia, care a relatat că în anul 2010 a fost maltratată și torturată de către 2 colaboratori ai Centrului Crime Organizate. Inculpatul s-a plâns pe acțiunile acestor persoane, a depus o cerere și la CtEDO, care se află pe rol, astfel consideră că tot ce i se întâmplă este vina celor doi colaboratori, care se răzbună pe el, îl intimidează cu scopul ca el să-și retragă plângerea;

- nevinovăția inculpatului Leontii Ștefan se mai dovedește și prin declarațiile inculpaților Mocan Mihail, Novîțchi Andrei, ale fraților Petrea, prin declarațiile martorului Nichiforov Tudor, ale martorilor Sorici Petru, Sorici Rodica care nu i-au văzut niciodată pe inculpați, ale martorului Mereacre Andrei care nu a văzut ca inculpatul și ceilalți să-i fi lovit pe soții Levinte, căruia Levinte Semion i-a spus că crede că cei patru au venit după bani, de la locul unde era nu se vede în ograda lui Levinte, el nu prea aude etc.;

- vinovăția inculpaților nu a fost dovedită de către instanța de judecată: - Leontii Ștefan nu se face vinovat la infracțiunea tâlhăriei de la Gălești, căci în acea seară acolo nu a fost, nu a săvârșit nici un act tâlhăresc, nu a bătut pe nimeni etc; - Leontii Ștefan nu a săvârșit nici tâlhăria de la Ialoveni, căci după opinia apărării, chiar dacă s-ar fi stabilit inculpații se fac vinovați în încălcarea legii, vinovăția lor ar consta doar în cauzarea cărorva vătămări. Totodată, Leontii Ștefan categoric nu i-a lovit pe soții Levinte, ci dimpotrivă și-a pierdut banii săi și nici nu a luat vinul procurat de la soții Levinte.

- nici o probă din dosarul penal nu probează vinovăția inculpatului, ci dimpotrivă, doar nevinovăția lui;

- instanța de apel urmează în mod obiectiv și critic să aprecieze probele prezentate de către acuzare, și anume: CD-urile examinate, care în opinia apelantului consideră că au fost colectate ilicit, cât și informația cu privire la condamnările lui Leontii Ștefan, unde apărarea

a prezentat informația câte condamnări are ultimul, iar acuzarea pentru a denatura personalitatea inculpatului, a prezentat niște sentințe inexistente în realitate.

Astfel, apelantul a considerat că în cauză persistă multe neclarități, suspiciuni și dubii, care potrivit legislației în vigoare urmează a fi tratate doar în favoarea inculpaților.

3.4. Avocat în numele inculpatului Colun Alexandr, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a ultimului.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- sentința în cauză este ilegală și neîntemeiată din mai multe considerente, instanța și-a bazat concluziile în principal pe depozițiile părții vătămate, care trezesc dubii și pun la îndoială existența infracțiunii;

- de pe telefoanele mobile ale părții vătămate Nemirovski Serghei, care conform declarațiilor acestuia, i-au fost sustrate în timpul atacului, respectiv de pe numerele XXX și XXX, au fost efectuate convorbiri telefonice cu mai mulți cunoscuți ai săi, inclusiv la data de 03.07.2012 - 04.07.2012, deci după atac asupra sa. În acest sens instanța în sentință a omis de a se expune asupra acestui moment și s-a referit numai la faptul că cartela SIM XXX a fost utilizată în alt telefon, iar asupra convorbirilor efectuate de pe cartela SIM XXX instanța în genere nu s-a referit. Astfel, apelantul consideră că Nemirovski Serghei nu dorește să recunoască faptul că a purtat convorbiri cu proprietara bunurilor după atac;

- Nemirovski Serghei a dat declarații contradictorii și la confruntarea cu Rusu Sergiu, unde a susținut că în cadrul întâlnirii în trei cu Rusu și Colun, lângă gara feroviară, frații Petrea, aflați la aproximativ 5-10 m de ei, se uitau spre el ciudat, iar fiind audiat la 03.07.2012, după atac, Nemirovski S. nu a declarat aceste circumstanțe. Nemirovski S. nu a putut da răspuns la întrebarea apărării pe acest fapt, motivând că la 03.07.2012 nu ținea minte cine l-a atacat, deoarece a avut contuzie. Faptul că Nemirovski S. nu a avut comotie cerebrală este confirmat prin raportul de expertiză medico-legală. În cererea înaintată la poliție, Nemirovski S. a evidențiat că la data de 02.07.2012 a fost atacat din spate, iar la audierile din 03.07.2012 afirma că atacatorii i-au venit din față. Instanța nu s-a expus în general de ce în așa circumstanțe partea vătămată nu i-a recunoscut pe atacatori, pe care câteva ore anticipat i-a văzut la gara feroviară. Totodată, Nemirovski S. a afirmat că în seara atacului, când se deplasa în automobil spre casă cu Rusu și Colun, ultimul trimitea mesaje la telefon, astfel intuind că acesta îi informa pe frații Petrea despre locul aflării lui, însă faptul dat nu s-a confirmat prin examinarea și interceptarea convorbirilor purtate de pe telefonul lui Colun (f.d. 105-108, vol. I) și a celor de pe telefoanele fraților Petrea (f.d. 130-134, vol. I);

- procesul-verbal din 07 noiembrie 2012 (f.d.25-26, 27, vol. II), conform căruia a fost examinat suportul optic pe care au fost imprimate convorbirile între colaboratorul operativ a comisariatului de poliție a sectorului Rîșcani, mun. Chișinău, Bichir Artur și inculpatul Rusu Sergiu, mai apoi convorbirile analogice între Bichir și frații Petrea, nu demonstrează faptul organizării și participării lui Rusu Sergiu și Colun Alexandr la săvârșirea infracțiunii incriminate. Concomitent cu lipsa contactelor telefonice la Colun A., nu au fost stabilite convorbiri telefonice nici ale lui Rusu Sergiu cu frații Petrea, fapt confirmat prin încheierile judecătorului de instrucție care a autorizat înregistrările măsurilor operative de investigații, de la numerele de telefon de care se folosea Rusu Sergiu și anume: XXX, XXX, XXX și XXX

cu Petrea Gheorghe, care avea nr. de telefon XXX (f.d. 105-106, 110, 111, 125, 127-129, 130-133, 134, 147, 150, 151, 152, vol. II);

- în cadrul examinării cauzei în instanță, Nemirovschi S. a declarat că după atacul asupra sa a fost dus la domiciliul lui Polinciuc Tamara de Reus Vladimir și paza ultimului, unde fiind amenințat, a fost impus să scrie o recipisă sub dictarea lui Reus Vladimir, că a primit de la Polinciuc T. bijuterii, cu indicarea prețurilor pe care se obligă să le restituie sau să achite costul lor. Recipisa în cauză a fost prezentată instanței de judecată și anexată la materialele cauzei penale. Urmărirea penală nu a dat nici un răspuns și instanța a făcut concluzii pripite asupra vinovăției lui Colun în lipsa răspunsurilor la mai multe întrebări;

- instanța nicidecum nu a analizat faptele că la 03 iulie și la 04 iulie 2012, de la numărul XXX ce aparținea lui Nemirovschi S., a fost contactat abonatul XXX pentru a da o apreciere informației Companiei "Orange" că abonatul XXX, de la care a fost contactat abonatul XXX, se afla în raza uzinei de proteze din str. Romană nr. 1, mun. Chișinău, unde locuiește și Nemirovschi S. (f.d. 93-94, vol. I);

- audierea proprietății bijuteriilor Polinciuc Tamara a fost una superficială și neprofesională;

- instanța de fond s-a bazat în calitate de probă pe procesul-verbal de cercetare la fața locului, unde au fost depistate urme de culoare brună, asemănătoare cu cele de sânge. Însă, contrar prevederilor art. 260 Cod de procedură penală, pentru a determina și a demonstra că urmele depistate la fața locului au fost de sânge, ele nu au fost ridicate și nici supuse expertizei biologice, nu s-a constatat apartenența sângelui;

- inculpatului Rusu Sergiu i s-a încălcat prin înșelăciune dreptul la apărare, or ofițerul operativ Bichir Artur nu a fost inclus în grupul pentru efectuarea urmăririi penale. Subsidiar, contrar prevederilor art. 256 Cod de procedură penală, inculpatul Rusu a fost lipsit de dreptul la recuzare;

- instanța ilegal a bazat condamnarea pe procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere a fraților Petrea din 15.08.2012. Această acțiune procesuală a fost efectuată cu încălcări ale art. 116 Cod de procedură penală, și anume: Nemirovschi S., până la participarea la acțiunea de recunoaștere, a fost audiat fără participarea interpretului, iar după cum s-a constatat în ședința de judecată el nu posedă limba de stat și nu a fost asigurat cu interpret, din acest motiv declarațiile lui Nemirovschi S., în ce privește elemente și criteriile de recunoaștere a fraților Petrea, nu pot fi admise. Persoanele care au participat la această acțiune procesuală nu corespundeau după statură, înfățișare, frezură cu frații Petrea. Mai mult, în instanța de judecată a fost audiat la solicitarea apărării martorul Baltaga Petru, care a declarat că personal a participat la acțiunea procesuală respectivă, iar în timpul efectuării acțiunii au fost prezenți mai mulți colaboratori de poliție, care în momentul petrecerii prezentării spre recunoaștere intrau și ieșeau din birou, ușa biroului fiind deschisă pe jumătate, fapt ce permitea persoanelor cointeresate să privească participanții;

- în instanță acuzatorul de stat a prezentat în calitate de probă suportul cu înregistrările video de audiere a lui Petrea Gheorghe din 15 august 2012, din analiza cărora se stabilesc încălcările admise de organul de urmărire penală. Din înregistrările video și prezentate instanței nu este demonstrat începutul audierii a lui Petrea Gheorghe, nu este indicat cine

efectuează audierea, cine participă, iar în imagina monitorului se vede numai bănuitul Petrea Gheorghe. Mai mult ca atât, din înregistrarea video se vede și se aude numai sfârșitul procesului de audiere, ce nu corespunde cu declarațiile din procesul-verbal. Instanța nu a respins ca probă acest proces-verbal de audiere a lui Petrea Gheorghe în calitate de bănuitul din 15.08.2012, cu folosirea mijloacelor tehnice (f.d. 230-231, vol. I), astfel proba ilegală a fost admisă de instanță, contrar prevederilor alin. (1) și (3) ale art. 93 Cod de procedură penală, deoarece proba respectivă nu a fost dobândită în conformitate cu legislația procesual-penală;

- măsura procesuală efectuată prin procesul-verbal de verificare a declarațiilor lui Petrea Gheorghe la fața locului a fost realizată cu încălcarea prevederilor art. 114 Cod de procedură penală. Din procesul-verbal din 15.08.2012 de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii a fost demonstrat faptul încălcării art. 114 alin. (2) Cod de procedură penală. În acest context, instanța nu a respins ca probă procesul-verbal respectiv, pe motivele încălcărilor procesuale indicate;

- temei pentru reținerea fraților Petrea nu exista, aceștia fiind reținuți în baza datelor operative prezentate organului de urmărire penală de către inspectorul superior a inspectoratului de poliție din sectorul Rîșcani, locotenent-colonel de poliție Bichir Artur. Astfel, din raportul comisarului sectorului Rîșcani reiese că el a analizat apelurile telefonice ale lui Colun Alexandr, unde a stabilit convorbiri telefonice cu Petrea Gheorghe. Tot el a indicat în raport că conform informației operative, Petrea Gheorghe a participat direct la comiterea infracțiunii. Colaboratorul operativ Bichir Artur nu a indicat expres de care anume informație operativă el dispunea că Petrea Gheorghe a participat la săvârșirea infracțiunii, iar dacă o astfel de informație a existat ea urma a fi legalizată conform normelor procesual-penale și prezentată organului de urmărire penală. Având contract de asistență juridică cu avocatul Lupei, organul de urmărire penală le-a îngădit fraților Petrea dreptul lor la apărare, asigurându-i cu avocat din oficiu. Contrar prevederilor art. 70 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, se constată că în cauză lipsește consimțământul acestora la participarea unui alt apărător decât cel ales. Suplimentar la acest fapt, pe caz nu persistă situațiile ce servesc temei pentru înlocuirea apărătorului ales, prevăzute de alin. (4) art. 70 Cod de procedură penală;

- declarațiile fraților Petrea Gheorghe și Ivan au fost obținute de organul de urmărire penală prin promisiuni din partea lucrătorilor operativi. Anume ei le-au sugerat circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea, precum că Colun Alexandru le-a explicat că ei trebuiau să sustragă de la persoana atacată nu careva bunuri, dar documente și ei în cauza dată vor avea calitatea de martori. Promisiunile lucrătorilor operativi sugerate fraților Petrea Gheorghe și Ivan constau în aceea că dacă ei vor accepta să facă declarații în privința lui Sergiu Rusu și Alexandru Colun, ei vor avea calitatea de martori. Acest fapt obiectiv se confirmă prin procesele-verbale din 21 martie 2013, unde ei ambii, în lipsa avocatului, au fost audiați în calitate de martori;

- nu a avut loc urmărirea penală completă, odată ce procurorul ierarhic superior a indicat asupra efectuării unor acte procesuale suplimentare, ori după așa zisei urmăriri penale suplimentare nu s-au acumulat careva probe și dosarul cu învinuirea lui Rusu Sergiu a fost remis instanței de judecată. Or, cum nu a existat cauza și nu a dispărut circumstanța pe care

se întemeia hotărârea de încetare a urmăririi penale la data emiterii ordonanței din 24.11.2012, această circumstanță așa și nu exista la data remiterii cauzei spre examinare în instanță. În acest sens, prezintă relevanță hotărârea CtEDO din 04.08.2005 în cazul Stoianova și Nedelcu c. României, prevederile art. 7 Cod penal, ale art. 22 Cod de procedură penală, ale art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ale art. 14 al Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice,.

Astfel, reieșind din conținutul art. 22 Cod de procedură penală, ordonanța procurorului - adjunct al Procuraturii sectorului Rîșcani, mun. Chișinău din 14 ianuarie 2013, prin care a fost anulată ordonanța de încetare a urmăririi penale din 24 noiembrie 2012 și dispusă reluarea urmăririi penale în privința lui Rusu Sergiu, este ilegală și nu se încadrează în temeiul articolului mai sus menționat. Ordonanța în cauză nu i-a fost adusă la cunoștință inculpatului Rusu Sergiu și nici nu i-au fost explicate drepturile de a o contesta judecătorului de instrucție, în conformitate cu art. 131 Cod de procedură penală;

- instanța ilegal a pus la baza condamnării lui Colun Alexandr probele indicate supra, acestea fiind dobândite contrar prevederilor art. 93 alin. (1) și (3), art. 94 alin. (1) și (8) Cod de procedură penală.

3.5. Avocat în numele inculpatului Rusu Sergiu, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ultimul să fie achitat, din motiv că infracțiunea nu a fost săvârșită de el.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- declarațiile părții vătămate Nemirovschi Serghei, ale martorilor și procesele-verbale care au stat la baza emiterii sentinței de condamnare nicidecum nu demonstrează vinovăția inculpatului Rusu Sergiu în săvârșirea infracțiunii incriminate lui;

- în sentință s-a făcut trimitere la declarațiile părții vătămate Nemirovschi Serghei, care a declarat că cunoscutul său Rusu Sergiu știa despre bijuteriile primite de el de la proprietara Polinciuc Tamara pentru vânzare, fără a ține cont de declarațiile sale privind faptul că el, împreună cu Rusu Sergiu și în alte cazuri cu participarea lui Alexandru Colun au fost la mai multe persoane în mun. Chișinău, cărora li s-au propus pentru procurare bijuteriile. În așa caz, despre existența bijuteriilor care se aflau la Nemirovschi S. cunoștea nu numai Rusu Sergiu, dar mai multe persoane din mun. Chișinău, cărora le-a fost propusă procurarea acestora. Astfel, instanța de judecată a fost obligată să țină cont că Nemirovschi Serghei este persoană cointerесată în acest proces, fiindcă bijuteriile nu-i aparțineau lui, ci proprietarei Polinciuc Tamara. Personal Nemirovschi S. nu a declarat în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată că Rusu Sergiu ar fi organizat și dirijat săvârșirea infracțiunii incriminate. Totodată, instanța de judecată în sentința de condamnare a inculpatului Rusu Sergiu nu a indicat că bijuteriile de la proprietara Polinciuc Tamara le-a primit pentru realizare careva Reus Vladimir împreună cu Nemirovschi S., și că ulterior Reus Vladimir din motive necunoscute i-a propus lui Nemirovschi S. ca el singur să se ocupe cu comercializarea lor. Tot Nemirovschi S., în instanță, a confirmat că din cuvintele lui Reus Vladimir el cunoștea că proprietara bijuteriilor Polinciuc Tamara avea o datorie de 50.000 de euro față de Reus Vladimir;

- instanța de judecată nu a luat în considerație declarațiile lui Nemirovski S., că la data de 02.07.2012, seara, în ajunul atacului, aflându-se în bar în sectorul Ciocana cu Rusu Sergiu, Colun Alexandru și cet. Dragoș și Roman, el a fost întrebat de Roman dacă bijuteriile sunt cu dânsul, la ce le-a răspuns: "da, desigur, sunt cu mine";

- în cadrul confruntării cu Rusu Sergiu, Nemirovski S. a confirmat că personal nu este convins că anume Rusu Sergiu ar fi putut să săvârșească infracțiunea în privința lui, fiindcă anterior îi încredința lui sume mari de bani și avea încredere în el (f.d. 125-127, vol. II);

- instanța de judecată era obligată să ia în considerație că declarațiile lui Nemirovski S. sunt lipsite de consecvență, fiind contradictorii și nu pot fi admise în sentința de condamnare ca probe incontestabile. În acest sens Nemirovski S., în cererea adresată organului de poliție din 03.07.2012, a indicat: „persoanele m-au atacat din spate și eu mi-am pierdut cunoștința” ca în procesul-verbal de audiere în calitate de parte vătămată, fără traducător, să declare că persoanele care l-au atacat se deplasau în întâmpinarea lui (f.d. 60-65, vol. I; f.d. 34-39, vol. II);

- instanța de judecată a avut obligațiunea să examineze nu numai descifrările convorbirilor telefonice a lui Nemirovski S., dar și a altor persoane primite în baza încheierii judecătorului de instrucție. Astfel, instanța de judecată nu a examinat minuțios descifrările convorbirilor telefonice ale părții vătămate Nemirovski S., prin care este demonstrat incontestabil faptul că conform informației primite de la compania „Orange”, în perioada din 28.06.2012 până la 04.07.2012, Nemirovski S. a avut convorbiri telefonice de la numărul SIM XXX, care după afirmația sa a fost sustras la 02.07.2012, ce aparținea lui și se afla în aparatul de telefon cu IMEI XXX. Totodată, la ora 15:27:46, Nemirovski S. a contactat-o pe proprietara bijuteriilor Polinciuc Tamara de la numărul XXX, cu care a vorbit 86 de secunde. Tot de la acest număr XXX Nemirovski S. a purtat convorbiri cu abonatul XXX timp de 180, 16, 18, 17 și 195 secunde. Urmează a fi accentuat faptul că Nemirovski S. a purtat deseori convorbiri cu abonatul XXX, începând cu data de 28 iunie 2012, adică până la săvârșirea atacului asupra lui din 02.07.2012;

- în sentința de condamnare eronat a fost indicat că vinovăția lui Rusu Sergiu este demonstrată prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 15.08.2012, prin care după cum se menționează în sentință se confirmă că partea vătămată Nemirovski S. a recunoscut-o după formă și trăsăturile feței pe una din cele două persoane care în seara zilei de 02.07.2012 l-a atacat în scara blocului și l-a deposedat de geanta personală, această persoană fiind Petrea Gheorghe;

- în instanța de judecată, acuzarea de stat a prezentat suportul cu înregistrările video de audiere a inculpatului Petrea Gheorghe din 15 august 2012, prin care incontestabil sunt demonstrate încălcările admise de organul de urmărire penală, pe care instanța de fond în sentința pronunțată, din motive necunoscute, le-a omis de a le aprecia (f.d. 230-231, vol. I);

- instanța eronat a admis acele probe care au servit temei pentru procurorul Buliga Igor de a fi dispusă scoaterea de sub urmărire penală a lui Rusu Sergiu. Nici în instanța de judecată acuzarea de stat nu a argumentat acest fapt, și nici în rechizitoriul întocmit și semnat de procurorul Buliga Igor nu a fost indicat și argumentat din care cauză probele în baza cărora a fost scos de sub urmărire penală Rusu Sergiu au fost admise ca probe pentru înaintarea

învinuirii și expedierii cauzei penale în instanța de judecată. Totodată, instanța de fond nu s-a expus din care cauză, în speță, nu au fost executate indicațiile procurorului-adjunct și nu au fost stabilite și audiate persoanele Dragoș, Roman, Nadejda, Eugenia și Reus Vladimir. Mai mult, instanța de fond nu a luat în considerație argumentele apărării, precum că declarațiile părții vătămate nu pot fi admise ca probe, deoarece ultimul în cadrul urmăririi penale a depus declarații fără participarea traducătorului.

3.6. Avocat în numele inculpaților Petrea Gheorghe și Petrea Ion, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimii să fie achitați.

3.7. Inculpatul Leontii Ștefan, care a solicitat casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către prima instanță, deoarece sentința este fabricată, aspră și fără motive, motive din care este necesară achitarea sa.

În motivarea apelului, inculpatul a invocat că acesta a fost judecat la comandă, nu a săvârșit nici o infracțiune și nici nu a organizat săvârșirea infracțiunilor. Inculpatul a menționat că i-a fost interzis să facă cunoștință cu materialele dosarului. În ce privește episodul atacului asupra lui Neamțu Radu, inculpatul a menționat că nu-l cunoaște și nici Neamțu Radu nu-l cunoaște pe el, nu a fost la el în ogradă, ceea ce confirmă și șoferul care l-a dus.

3.8. Inculpatul Mocan Mihail, care a solicitat casarea acesteia.

În motivarea apelului, inculpatul a invocat următoarele:

- nici pe parcursul urmăririi penale și nici în procesul de judecată, care a urmat mai mult de doi ani, nu s-au găsit oarecare probe ori dovezi pentru a demonstra vinovăția sa, prin participarea la comiterea atacului tâlhăresc din data de 30.07.2012, la gospodăria cet. Neamțu Radu din s. XXX, r-nul XXX. Pe tot parcursul urmăririi penale și a procesului de judecată, el nu și-a recunoscut vina și nici nu și-a schimbat declarațiile;

- din persoanele implicate în acest atac tâlhăresc, îl cunoaște doar pe Leontii Ștefan, dar pe Petrea Ion, Petrea Gheorghe și pe altă persoană, dosarul penal în privința căreia a fost disjunctat într-o procedură separată, nu i-a cunoscut și nici nu a discutat cu aceștia niciodată, prima dată i-a cunoscut la data de 15.08.2012, când a fost reținut de către colaboratorii Departamentului de Criminalistică Chișinău. Tot aceleași declarații le-au dat și ei. Totodată, martorul Cernei Constantin a declarat în ședința de judecată că nu l-a văzut niciodată și nici nu a auzit să vorbească cineva de acesta;

- persoana implicată în săvârșirea acestei crime este o altă persoană, dosarul penal în privința căreia a fost disjunctat într-o procedură separată, care la începutul urmăririi penale și-a recunoscut vina pe deplin și a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției cu procurorul, a declarat sub jurământ că a discutat doar cu Petrea Gheorghe, Leontii Ștefan și Petrea Ion, dar cu Mocan M. nu a discutat nimic și prima dată l-a văzut când a fost reținut;

- la domiciliul său a fost organizată o percheziție unde nu au fost găsite careva obiecte care ar putea dovedi participarea sa în săvârșirea infracțiunii;

- ce ține de rapoartele de expertiză medico-legale în privința cet. Neamțu Radu, procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui Leontii Ștefan și al altei persoane, dosarul penal în privința căreia a fost disjunctat într-o procedură separată, el nu are nimic în comun cu aceste

probe. Mai mult, despre atacul care s-a petrecut în s. Gălești nu a știut nimic până la data de 15.08.2015, când a fost arestat;

- acțiunile sale au constat în ajutarea lui Leontii Ș. să împrumute o sumă de bani la procente, că era și interesul acestuia, deoarece trebuia să-i facă reparație în casă;

- instanța de apel urmează să supună verificării declarațiile tuturor martorilor, sau să fie dispusă audierea lor în instanța de apel, cu examinarea CD-ului cu nr. 2009911487, pentru a stabili adevărul, deoarece se consideră nevinovat și nu a participat cu nimic la săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat.

3.9. Inculpatul Petrea Ivan, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

În motivarea cererii de apel, inculpatul a invocat următoarele:

- dezacordul cu sentința, din motiv că nu a comis careva infracțiuni, vinovăția sa nefiind dovedită în ședința de judecată;

- dezacordul cu CD-urile din dosar, fiindcă înregistrările audio au fost făcute ilegal, cu care procurorul Tețcu Ion nu i-a permis să facă cunoștință;

- dezacordul cu vinovăția sa pe episodul săvârșirii tâlhăriei în privința soților Levinte, or fapta săvârșită constituie huliganism;

- pe episodul din r-nul Strășeni nu a avut loc o careva tâlhărie și nici nu a fost săvârșită de un grup criminal organizat;

- nu cunoaște persoana în privința căreia dosarul a fost disjungat într-o procedură separată, la fel nu-i cunoștea pe Leontii Ș. și nici pe Mocanu M;

- a plecat cu fratele său, ca Leontii Ș. să împrumute niște bani, iar despre bătaia care a avut loc acolo el nu cunoștea. Consideră că a fost condamnat pe un dosar fabricat, fapt ce îl poate demonstra.

3.10. Avocat în numele inculpatului Mocan Mihail, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea lui Mocan Mihail, din motiv că în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat ilegalitatea sentinței, or instanța de fond a făcut trimitere la declarațiile învinuitului Mocan Mihail, declarațiile părții vătămate Neamțu Radu, declarațiile martorilor Cernei Constantin și Nichita Tudor, care arată că instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prin sfaturi și prestări de informații, nefiind adus vreun argument din partea acuzării, astfel fiind încălcat în mod flagrant principiul prezumției nevinovăției, deoarece potrivit probelor scrise din dosar se constată că Mocan Mihail nu este vinovat. Totodată, apelantul consideră că cererea de apel depusă de acuzatorul de stat, în privința lui Mocan Mihail, nu conține nici un element acuzatoriu și probat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016, pronunțată integral la 05 decembrie 2016, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, **referindu-se la episodul atacului tâlhăresc asupra cet. Nemirovschi Serghei**, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpaților Rusu Sergiu,

Colun Alexandr, Petrea Gheorghe și Petrea Ivan, în pofida faptului că nu a fost recunoscută de ultimii, și-a găsit integral confirmarea prin probele examinate în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și verificate în ședința de judecată din apel, și anume: declarațiile părții vătămate Nemirovski Serghei, ale martorului Corsucov A., precum și prin materialele cauzei – raportul colaboratorului de poliție al serviciului de patrulare, din 02.07.2012 (f.d. 45, vol. I); înștiințarea 903 din 02.07.2012 (f.d. 6, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.07.2012, împreună cu planșa fotografică anexă (f.d. 16-27, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului împreună cu planșa fotografică (f.d. 39-40, vol. I); procesul-verbal de ridicare (f.d. 43, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului (f.d. 44, vol. I); certificatul medical de vizită nr. 50175 din 02.07.2012, eliberat pe numele lui Nemirovski Serghei (f.d. 46, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 3169, efectuat în rezultatul examenului medico-legal al părții vătămate Nemirovski Serghei (f.d. 53-54, vol. I); informațiile privind descifrările convorbirilor telefonice (f.d. 89, 93-94, 127-134, vol. I); procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 15.08.2012 (f.d. 203-206, 207-208, vol. I); procesul-verbal de audiere a bănuțului Petrea Gheorghe din 15.08.2012 (f.d. 230-231, vol. I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 15.08.2012 (f.d. 235-238, vol. I).

Referindu-se la episodul atacului tâlhăresc asupra cet. Neamțu Radu, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpaților Mocan Mihail, Leontii Ștefan, Petrea Gheorghe și Petrea Ivan, în pofida faptului că nu a fost recunoscută de ultimii, a fost dovedită pe deplin prin probele examinate în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și verificate în ședința de judecată din apel, și anume: declarațiile părții vătămate Neamțu Radu, ale martorilor Cernei C., Eni C., Sorici V., Sorici P., Gălescu A., Nichiforov T., precum și prin materialele cauzei – plângerea părții vătămate Neamțu Radu (f.d. 15, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 31.07.2012 (f.d. 16-21, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 278 din 01.08.2012, efectuat în urma examenului medico-legal al cet. Neamțu Radu (f.d. 53, vol. I); procesele-verbale de percheziție (f.d. 33-34, 70, vol. I); procesele-verbale de recunoaștere a obiectelor (f.d. 78-82, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectelor (f.d. 85-87, vol. I); procesul-verbal de ridicare și examinare a obiectului (f.d. 94, 95, vol. I); sentința Judecătoriei Strășeni din 18.12.2012 (f.d. 186-191, vol. II); descifrările interceptărilor convorbirilor telefonice, pe suport CD.

Referindu-se la episodul atacului tâlhăresc asupra cet. Levinte Semion și Levinte Ana, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpaților Leontii Ștefan, Petrea Gheorghe și Petrea Ivan, în pofida faptului că nu a fost recunoscută de ultimii, a fost dovedită pe deplin prin probele examinate în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și verificate în ședința de judecată din apel, și anume: declarațiile părților vătămate Levinte Semion și Levinte Ana, ale martorilor Mereacre A., Gîncota A., Slavgorodschih A., precum și prin materialele cauzei – procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.08.2012, cu fototabel (f.d. 6-7, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectelor, cu fototabel (f.d. 8-9, vol. I); procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie (f.d. 34, 35, 145-147, vol. I); rapoartele de expertiză medico-legală nr. 2184/D și 2187/D din 29.08.2012, efectuate în urma examenului medical a cet. Levinte Semion și Levinte Ana.

Instanța de apel a considerat că probele examinate sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele și dovedesc cert că inculpații Mocan Mihail, Leontii Ștefan, Petrea Ivan, Petrea Gheorghe, Rusu Sergiu și Colun Alexandr au comis infracțiunile imputabile acestora, în concluzie reținând că instanța de fond a examinat cauza minuțios, multilateral, sub toate aspectele și în baza tuturor probelor administrate, astfel justificat ajungând inclusiv la concluzia că Novîțchi Andrei nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2), lit. b) și d) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a considerat că nu puteau fi reținute argumentele din apelul declarat de procurori, privind achitarea ilegală, declarativă, nemotivată și fără careva suport probant a cet. Novîțchi Andrei, or prima instanță întemeiat a pus la baza achitării acestuia declarațiile consecvente ale părților vătămate Levinte Simion și Levinte Ana, precum și declarațiile inculpaților Leontii Ștefan, Petrea Gheorghe și Petrea Ivan, care coroborează în acest sens, din ele rezultând că inculpatul Novîțchi Andrei *a fost angajat să presteze servicii de transport și a intrat în ograda gospodăriei părților vătămate Levinte Simion și Levinte Ana doar cu scopul de a lua niște apă pentru spălarea parbrizului automobilului*. Astfel, părțile vătămate Levinte Simion și Levinte Ana, fiind audiați în ședința de judecată, au confirmat faptul că o persoană, care a intrat mai târziu în ograda casei a cerut niște apă și umplea o sticlă cu apa care curgea din streășină. La fel, Levinte Simion și Levinte Ana n-au indicat asupra inculpatului Novîțchi Andrei, ca persoană care a întreprins în privința lor careva acțiuni ilegale, totodată confirmând declarațiile depuse de către inculpatul Novîțchi Andrei în ședința de judecată, obiectând doar că inculpații n-au părăsit gospodăria la pas, dar au fugit. Mai mult, nevinovăția inculpatului Novîțchi Andrei se confirma și prin declarațiile inculpatului Leontii Ștefan, care a indicat că atunci când în ogradă s-a început gălăgie, a ieșit și s-a așezat în mașină, iar Novîțchi Andrei se afla la volanul automobilului.

Astfel, instanța de apel a considerat că nu puteau fi reținute argumentele invocate de procurorii apelanți în partea respectivă, deoarece probe concludente ce ar confirma vinovăția inculpatului sau ar combate poziția acestuia nu au fost prezentate de acuzarea de stat, astfel prima instanță corect concluzionând că nu există careva probe ce ar confirma că Novîțchi Andrei a săvârșit atacul tâlhăresc împreună cu Leontii Ștefan, Petrea Gheorghe și Petrea Ivan, or din probele de învinuire aduse de către procuror era confirmat faptul că în timpul săvârșirii infracțiunii inculpatul Novîțchi Andrei doar s-a aflat în gospodăria părților vătămate Levinte Simion și Levinte Ana.

Suplimentar, instanța de apel a apreciat corectitudinea excluderii, din învinuirea adusă inculpaților Leontii Ștefan, Petrea Gheorghe și Petrea Ivan, a semnelor calificative prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal – *“săvârșită de două persoane”* și *“săvârșită prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință”*, deoarece din probele cercetate în prima instanță și verificate în cea de apel s-a demonstrat cu certitudine că, în primul rând, infracțiunea a fost comisă nu de două, ci de trei persoane, acțiunile inculpaților încadrându-se în consecință conform semnului calificativ *“săvârșită de mai multe persoane”*, iar în al doilea rând, din motiv că nu a fost demonstrat că inculpații au săvârșit infracțiunea prin modalitatea normativă de pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință.

Referindu-se la argumentele inculpatului apelant Leontii Ștefan, privind nevinovăția sa, instanța de apel le-a apreciat ca nefiind susceptibile de a fi considerate valabile, or prima instanță în mod just a dat o apreciere critică a declarațiilor acestuia, considerându-le drept o modalitate aleasă întru eschivarea de la răspundere penală pentru fapta comisă.

În același context, instanța de apel a considerat că afirmațiile inculpaților Leontii Ștefan, Petrea Gheorghe și Petrea Ivan, precum că nu au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin.(2) lit. b) Cod penal, că au venit la victime doar cu scopul de a cumpăra niște vin și n-au aplicat violență periculoasă pentru viața și sănătatea victimelor, nu puteau fi reținute ca veridice, fiind combătute întru totul prin probele prezentate și cercetate în ședința de judecată.

În continuare, **referindu-se la situația inculpatului Mocan Mihail**, și anume la argumentele din apelul avocatului în numele acestuia, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, or instanța de fond a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost demonstrată cu certitudine și fără echivoc, faptelor săvârșite fiindu-le dată o calificare juridică corespunzătoare.

În particular, instanța de apel a reținut că argumentele avocatului întru achitarea lui Mocan Mihail se fundamentau pe propriile lui declarații și ale lui Leontii Ștefan, care sunt identice, din cele ale inculpaților Novițchi Andrei, ale altei persoane, dosarul penal în privința căreia a fost disjungat într-o procedură separată, fraților Petrea și martorului Nichiforov T. Însă, fiind analizată în cumul cu probele prezentate de procurori și declarațiile lui Mocan Mihail, versiunea ultimului potrivit căreia *el nu este vinovat și nu a avut cu nimeni nici o înțelegere* era una declarativă în opinia instanței de apel, lipsită de un careva suport probatoriu, fiind în contradicție cu materialele cauzei și cu probele examinate.

Instanța de apel și-a exprimat aceeași poziție și cu referire la apelul suplimentar depus de avocat în numele lui Mocan Mihail, în consecință considerând că ambele apeluri declarate în numele acestui inculpat nu conțineau argumente valabile, ce ar motiva solicitarea apelanților de achitare a inculpatului, în condițiile în care probele cercetate indicau incontestabil asupra vinovăției ultimului.

Suplimentar, instanța de apel a reținut că la verificarea ansamblului de probe administrat în cauză, nu au fost depistate careva încălcări de procedură la acumularea probelor sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului, actul de învinuire fiind întocmit conform prevederilor legale, astfel nu putea fi reținut ca plauzibil argumentul invocat de apărătorul inculpatului Mocan Mihail, privind prezentarea de către procuror a unor probe care ar denatura personalitatea inculpatului.

Totodată, instanța de apel a ținut să aprecieze critic argumentele invocate de inculpatul Mocan Mihail, precum că acțiunile sale au fost îndreptate spre ajutarea lui Leontii Ștefan să împrumute o sumă de bani la procente, la domiciliul ultimului nefiind depistate careva obiecte care ar dovedi participarea acestuia în săvârșirea crimei, deoarece aceste argumente se combăteau prin descifrările interceptărilor convorbirilor telefonice de pe CD-uri, efectuate în cadrul procesului penal pe episodul atacului tâlhăresc asupra lui Neamțu Radu, din conținutul cărora rezultă că inculpatul Petrea Gheorghe, prin apeluri telefonice la diferite persoane, inclusiv către persoana în privința căreia dosarul penal a fost disjungat într-o procedură

separată, căuta un mijloc de transport pentru a se deplasa în s. Gălești, r-nul Strășeni și îi convingea pe inculpații Leontii Ștefan și Mocan Mihail despre necesitatea atacului planificat anume în seara de 30.07.2012, iar inculpații Leontii Ștefan și Mocan Mihail încercau să-l convingă pe inculpatul Petrea Gheorghe de faptul că nu este rațional de săvârșit atacul anume în această seară, deoarece afară a plouat, iar după atacul pe care preconizează, mașina cu care se vor deplasa nu trebuie să se întoarcă înapoi pe același drum.

Din aceste considerente, și anume în urma examinării descifrărilor interceptărilor convorbirilor telefonice între Leontii Ștefan, Mocan Mihail, Petrea Ivan, Petrea Gheorghe și o altă persoană, dosarul în privința căreia a fost disjungat într-o procedură separată, în perioada 27.07.2012 - 30.07.2012, instanța de apel s-a considerat în imposibilitate de a reține argumentele apelantului Mocan Mihail cu privire la faptul că din persoanele implicate în atacul tâlhăresc îl cunoaște doar pe Leontii Ștefan, iar pe ceilalți nu i-a cunoscut și nici nu a discutat cu aceștia niciodată.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a reiterat că instanța de fond întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului Mocan Mihail precum că nu a săvârșit această infracțiune, acesta având doar scopul de a-l ajuta pe Leontii Ștefan, deoarece acestea nu se confirmau prin careva probe pertinente, concludente și admisibile, totodată fiind combătute întru totul prin probele prezentate și cercetate în ședința de judecată și verificate în ședința instanței de apel.

În consecință, instanța de apel a concluzionat că prima instanța legal și întemeiat a considerat că acțiunile inculpatului Mocan Mihail sunt corect calificate în baza art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (3) lit. b) Cod penal, deoarece el a săvârșit această infracțiune în calitate de *complice, contribuind prin sfaturi și prestări de informații* la săvârșirea atacului asupra unei persoane, în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viață și sănătatea persoanei agresate, săvârșit prin pătrunderea în locuință, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă, de un grup criminal organizat.

Cu referire la argumentele invocate de avocat în apelul declarat în numele inculpatului Leontii Ștefan, cu privire la faptul că instanța de judecată nu a dovedit vinovăția ultimului, iar acesta nu se face vinovat de atacul tâlhăresc de la Gălești, căci în acea seară nu a fost acolo, instanța de apel le-a considerat drept o modalitate de a se apăra și de a se eschiva de la răspundere pentru fapta săvârșită.

În contextul dat, instanța de apel a reținut că nerecunoașterea vinovăției de către inculpați nu echivalează cu necesitatea achitării acestora, de vreme ce există probe pertinente și concludente, care în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Suplimentar, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpaților a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate Neamțu Radu, conform cărora *pe la ora 23:00 a auzit pe cineva strigând la ușă, deschizând ușa a văzut niște persoane cu măști pe cap, în casă au intrat trei, din care unul avea un ciocan de cauciuc, al doilea avea un baston din cauciuc, iar al treilea avea un cuțit de vânătoare - persoana cu mâna în ghips, aceștia l-au lovit cu ciocanul și bastonul peste cap și i-au cerut să-i dea bani, care aparțin mătușii sale Liuba.* Totodată instanța de apel a reținut că declarațiile părții vătămate coroborează cu declarațiile martorului

Cernei Constantin, care confirmă faptul că *o altă persoană, dosarul în privința căreia a fost disjungat într-o procedură separată, alte două persoane necunoscute, și încă una mai în vârstă, care mai apoi în ședință a menționat că sunt frații Petrea și Leontii Ștefan, s-au pornit toți spre s. Gălești, r-nul Strășeni, ajunși acolo, el a parcat automobilul, iar cele patru persoane au coborât, iar aproximativ peste 25 min. s-au întors, primul s-a urcat Leontii Ștefan, după ce a dat automobilul puțin mai la vale a urcat altă persoană, dosarul în privința căreia a fost disjungat într-o procedură separată și frații Petrea, după care s-au dus la Chișinău, și el nu a văzut ce aveau aceștia în mână, însă când s-a întors în automobil, la persoana mai în vârstă - Leontii Ștefan - a observat ceva negru în mână, dar nu știe precis ce era deoarece era noapte, o altă persoană, dosarul în privința căreia a fost disjungat într-o procedură separată fiind cu mâna în ghips.*

Prin urmare, argumentele invocate de avocat în numele inculpatului Leontii Ștefan, precum și ale inculpatului Leontii Ștefan în apelurile declarate, precum că instanța de fond neîntemeiat nu a luat în considerație argumentele apărării privind lipsa vinovăției inculpatului Leontii Ștefan și a bazat sentința pe declarațiile părților vătămate și ale martorilor, nici o probă din dosar nefiind aptă de a proba vinovăția lui Leontii Ștefan, instanța de apel a fost în imposibilitate să le rețină, deoarece având în vedere starea de fapt constatată în baza declarațiilor părților vătămate și a martorilor, examinate în instanța de fond și verificate în instanța de apel, s-a constatat că fapta incriminată inculpaților a fost săvârșită de aceștia.

În acest sens, fiind analizate probele acumulate și evaluate în ansamblu, instanța de apel a conchis că prima instanță, la rândul său, corect a considerat dovedită integral vinovăția inculpaților Leontii Ștefan, Petrea Gheorghe și Petrea Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute 188 alin. (3) lit. b) Cod penal - *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane, în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viață și sănătatea persoanei agresate, săvârșit prin pătrunderea în locuință, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă, de un grup criminal organizat.*

Referindu-se la declarațiile date de către părțile vătămate și martori, instanța de apel a reținut corectitudinea concluziilor primei instanțe, privitoare la faptul că aceștia nu au avut nici un motiv de a da depoziții neveridice, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că persoanele în cauză nu au avut certuri sau careva conflicte cu inculpații.

Suplimentar, instanța de apel a menționat că părțile vătămate și martorii poartă răspundere pentru declarații mincinoase, răspundere care nu vizează inculpații, motiv din care declarațiile primilor just au fost puse la baza condamnării inculpaților, deoarece coroborează cu celelalte probe prezente la dosar.

În contextul celor expuse, instanța de apel a concluzionat că nu poate fi admis argumentul invocat în mod unanim de către toți apelanții din cadrul grupului procesual al apărării, precum că prima instanță eronat a interpretat declarațiile inculpaților, bazându-se pe cele ale părților vătămate, or potrivit art. 24 Cod procedură penală, *părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.*

În același context, referindu-se la apelul declarat de avocat în numele inculpaților Mocan Mihail și Leontii Ștefan, instanța de apel a ținut să respingă argumentele privind neîntrunirea elementelor infracțiunii, a cărei săvârșire a fost imputată inculpaților respectivi, și cel potrivit căruia infracțiunea nu a fost săvârșită de acești inculpați, deoarece potrivit declarațiilor părții vătămate și ale martorilor acuzării, vinovăția inculpaților în cauză a fost just stabilită, or elementul indispensabil al acțiunii în cazul componentei de infracțiune – tâlhăria, este atacul asupra persoanei, adică *acțiunea agresivă a făptuitorului, surprinzătoare pentru victimă, care este însoțită de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.*

Referindu-se la apelul declarat de avocat în numele inculpatului Colun Alexandr, instanța de apel a ținut să respingă critica privind procedura de audiere a unui martor, constatând că audierea proprietarei bijuteriilor sustrase, Polinciuc Tamara, a fost realizată în conformitate cu prevederile legale.

În continuare, expunându-se asupra aceleiași cereri de apel, instanța de apel a ținut să respingă argumentul invocat, ce viza faptul că instanța de fond nu a dat o apreciere corectă probelor cercetate în ședință, și anume nu a analizat procesele-verbale cu privire la cercetarea convorbirilor telefonice, procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere a fraților Petrea din 15.08.2012, procesul-verbal de audiere a lui Petrea Gheorghe în calitate de bănuit din 18.08.2012, în opinia apelantului ele fiind dobândite contrar prevederilor art. 93 alin. (1) și (3), 94 alin. (1) și (8) Cod procedură penală, deoarece invocarea respectivă nu avea un careva suport, totodată fiind constatat că probele administrate au fost acumulate în strictă conformitate cu legislația în vigoare, iar modalitatea lor de dobândire și însuși mijloacele de probă nu au constituit obiectul unei pretenții, exercitată în modul și termenul stabilit de lege, pentru verificarea legalității lor.

Totodată, instanța de apel a reținut că un alt argument al apelantului la fel urmează fi respins, cel ce viza faptul că urmărirea penală în cauză a fost incompletă, din considerentul că procurorul ierarhic superior a indicat asupra efectuării unor acte procesuale suplimentare. În susținerea poziției sale, instanța de apel a indicat că procurorul, în cazul în care constată că urmărirea penală nu este completă sau că nu au fost respectate dispozițiile legale la desfășurarea urmăririi, restituie cauza organului care a efectuat urmărirea penală sau trimite cauza organului competent ori altui organ, conform dispozițiilor art. 271 Cod de procedură penală, pentru completarea urmăririi penale sau, după caz, eliminarea încălcărilor comise ale dispozițiilor legale. Dacă completarea urmăririi penale sau eliminarea încălcărilor comise este necesară doar cu privire la unele fapte sau la unii învinuiți, iar disjungerea este imposibilă, procurorul dispune restituirea întregii cauze pentru efectuarea acestor acțiuni.

Cu referire la alt argument al apelantului, conform căruia prima instanță nu a luat în considerare faptul că din telefoanele mobile ale părții vătămate Nemirovski Serghei au fost efectuate convorbiri telefonice cu mai mulți cunoscuți ai săi, inclusiv la data de 03.07.2012 - 04.07.2012, deci după atac asupra sa, instanța de apel a considerat că prima instanță, în procesul de apreciere a probelor nu a admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ceea ce nu a condiționat comiterea a careva erori grave de drept. Suplimentar, instanța de apel a reținut că telefonul „Iphone F003”, sustras în timpul atacului, avea numărul de IMEI

XXX și s-a aflat în posesia părții vătămate Nemirovschi Serghei până la 02.07.2012, ultimul apel fiind efectuat la ora 17:04:45, după care cartela SIM cu nr. XXX a fost restabilită la 03.07.2012 și ulterior utilizată în alt telefon mobil cu un alt număr de IMEI și anume XXX.

Cu referire la alt aspect, instanța de apel a menționat că prima instanța, la rândul său, legal și întemeiat nu a reținut și a respins ca nefondate argumentele apărătorilor inculpaților, ce vizau neadmiterea în calitate de probe a CD-urilor cu înregistrările interceptărilor convorbirilor telefonice, pe motiv că de către organul de urmărire penală sau procuror n-au fost întocmite procesele-verbale privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și lipsa stenograma acestora. Instanța de apel a reținut că situația descrisă de apărătorii inculpaților contravine probelor cercetate în ședința de judecată, potrivit cărora procesele-verbale privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor au fost efectuate și prezentate instanței, iar stenograma comunicărilor, potrivit art. 132⁹ alin. (9) Cod de procedură penală, se întocmește asupra comunicărilor interceptate și înregistrate care au importanță pentru cauza penală.

Totodată, instanța de apel a relevat că fiind examinat conținutul interceptărilor convorbirilor telefonice înregistrate, s-a constatat că acestea nu au relevanță în raport cu episodul atacului tâlhăresc asupra cet. Nemirovschi Serghei, motiv pentru care acestea n-au fost stenografiate, unele din ele având însă relevanță în privința atacului tâlhăresc asupra cet. Neamțu Radu, fiind prezentate de către procurorul Tețcu Ion, care n-a participat la conducerea urmăririi penale, însă a susținut învinuirea în ședința de judecată.

Subsecvent, instanța de apel a ținut să respingă și alt argument invocat de avocații apelanți, și anume că instanța de fond nu a ținut cont de declarațiile părții vătămate Nemirovschi Serghei, or aceasta era obligată să țină cont că ultimul este persoana cointeresată în acest proces fiindcă bijuteriile nu-i aparțineau lui, ci proprietarei Polinciuc Tamara. În combaterea acestui argument, instanța de apel a reținut că partea vătămată Nemirovschi Serghei, fiind audiată în ședința de judecată din prima instanță, declarațiile căreia au fost verificate în ședința instanței de apel, a confirmat că pe persoana care l-a lovit și i-a luat geanta – Petrea Gheorghe, a văzut-o la față, când a întors capul în momentul loviturii, iar cealaltă persoană – Petrea Ivan, era la o distanță de 1 m.

Cu privire la argumentul din apelul avocatului în numele inculpatului Rusu Sergiu, precum că declarațiile lui Nemirovschi Serghei sunt lipsite de consecvență, sunt contradictorii și nu puteau fi reținute la condamnare drept mijloace de probă incontestabile, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, deoarece depozițiile lui Nemirovschi Serghei sunt confirmate de materialele dosarului și nu sunt combătute de alte probe, în consecință fiind apreciate drept credibile.

Suplimentar, instanța de apel a considerat că prima instanță, la rândul său, întemeiat a apreciat critic argumentul apărătorilor inculpaților, precum că obiectul cu care a fost săvârșită infracțiunea n-a fost văzut de către martorii care au depistat-o pe partea vătămată Nemirovschi Serghei, în privința acesteia nefiind fost efectuată expertiza biologică, deoarece martorii care au depistat-o pe partea vătămată nu erau obligați să examineze locul infracțiunii în vederea depistării a carva obiecte, iar efectuarea expertizei biologice nu era necesară în condițiile în care la examinarea acestui obiect nu s-au depistat careva urme biologice.

Cu referire la alt argument din apelul avocatului în numele inculpatului Rusu Sergiu, privind faptul că prima instanță nu a luat în considerație că declarațiile părții vătămate nu pot fi admise ca probe din cauza că el în cadrul urmăririi penale a depus declarații fără participarea traducătorului, iar în ședința de judecată s-a stabilit că partea vătămată Nemirovski Serghei posedă limba de stat la un nivel mai redus, care în unele situații, fără ajutor, nu-i permite exprimarea liberă, instanța de apel la fel l-a considerat neîntemeiat. În susținerea opiniei sale, instanța de apel a menționat că situația invocată de apelant nu poate duce la nulitatea acțiunilor procesuale efectuate cadrul urmăririi penale, deoarece partea vătămată Nemirovski Serghei în ședința de judecată, fiind asistat de interpret, a confirmat corectitudinea acțiunilor procesuale supuse dubiilor. Prin urmare, instanța de apel a reținut că instanța de fond, la rândul său, s-a asigurat că mijloacele de probă au fost prezentate astfel încât să asigure derularea unui proces echitabil.

În sensul celor expuse, instanța de apel a constatat că fiecare probă a fost apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, astfel argumentele invocate de apelanți precum că probele la care face referire instanța de fond nu demonstrează incontestabil faptul că infracțiunea comisă a fost săvârșită anume de inculpați, nu puteau fi apreciate drept întemeiate

În același context, instanța de apel a considerat că **argumentul din apelul declarat de avocat în numele inculpaților Petrea Gheorghe și Petrea Ivan**, privind emiterea de către instanța de fond a unei sentințe ilegale și neîntemeiate, urmând ca inculpații respectivi să fie achitați deoarece nu au comis infracțiunile date, este unul neîntemeiat, deoarece vinovăția inculpaților în cauză a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Suplimentar, instanța de apel nu a reținut ca fiind veridice nici alegațiile inculpatului Petrea Ion din apelul declarat, și anume faptul că vinovăția acestuia nu a fost dovedită în instanța de judecată, considerând că a fost condamnat pe un dosar fabricat, or instanța de apel, întru combaterea acestor alegații, a reținut constatările primei instanțe despre vinovăția inculpatului, care este dovedită cu certitudine.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că versiunea inculpaților cu privire la nevinovăția acestora nu și-a găsit confirmare, aceasta fiind îndreptată exclusiv în vederea eschivării acestora de la răspundere penală.

Astfel, prin prisma normelor legale, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită în mod integral vinovăția inculpaților Petrea Gheorghe și Petrea Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute 188 alin. (5) Cod penal - tâlhăria, adică *atacul săvârșit asupra unei persoane, în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viață și sănătatea persoanei agresate, săvârșit de mai multe persoane, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă, în proporții deosebit de mari.*

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reținut că acțiunile inculpaților Colun Alexandr și Rusu Sergiu corect au fost încadrate în baza art. art. 42, 188 alin. (5) Cod penal, luând în considerare concluzia din raportul de expertiză medico-legală nr. 3169 din 04.07.2012, conform căreia lui Nemirovski Serghei i-au fost cauzate multiple leziuni, ce se califică ca vătămări corporale de diferit grad (neînsemnat și ușor), fiind practic exclusă

formarea lor în rezultatul căderii din poziția verticală stând și posibilă provocarea cu țeava prezentată spre examinare.

În urma ansamblului constatărilor efectuate, instanța de apel a conchis asupra aprecierii netemeinicii argumentelor formulate de inculpați și avocații lor, în apelurile declarate, precum că învinuirea inculpaților se bazează numai pe presupuneri, or din probele administrate, cercetate în ședința de judecată în prima instanță și verificate în ședința instanței de apel, se confirma cert vinovăția inculpaților Leontii Ștefan, Petrea Ivan, Petrea Gheorghe, Mocan Mihail, Rusu Sergiu și Colun Alexandr, versiunea acestora precum că nu au nici o tangență la comiterea atacurilor de tâlhărie fiind una declarativă, fără a avea un careva suport probatoriu, declarațiile inculpaților fiind în contradicție cu materialele cauzei și cu probele prezentate în cadrul ședinței de judecată în primă instanță de către partea acuzării și verificate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel.

În consecință, instanța de apel a constatat că prima instanță în mod minuțios, sub toate aspectele, complet și obiectiv, a administrat probele, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, vinovăția inculpaților Leontii Ștefan, Petrea Ivan, Petrea Gheorghe, Mocan Mihail, Rusu Sergiu și Colun Alexandr fiind stabilită fără nici un dubiu și faptele săvârșite de aceștia fiind just încadrate juridic, motiv din care a statuat că nu există temei pentru a da probelor o nouă apreciere.

Referindu-se la individualizarea pedepsei stabilite inculpaților, care a constituit obiect de critică în apelul declarat de procurori, sub aspectul blândeții pedepselor, instanța de apel a reținut că la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivele acestora, de personalitatea inculpaților, și anume că inculpații Leontii Ștefan, Petrea Gheorghe și Petrea Ivan se caracterizează negativ, iar inculpații Mocan Mihail, Rusu Sergiu și Colun Alexandr se caracterizează pozitiv, de faptul că inculpații Leontii Ștefan, Mocan Mihail, Petrea Gheorghe și Petrea Ivan au antecedente penale nestinse, inculpatul Rusu Sergiu are antecedentul penal stins, iar inculpatul Colun Alexandr anterior n-a fost judecat, de lipsa circumstanțelor atenuante în privința tuturor inculpaților și de prezența circumstanței agravante în raport cu toți inculpații, cu excepția lui Novițchi Andrei și Colun Alexandr - săvârșirea infracțiunii de către persoane care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară și pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Astfel, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de procurori, cu privire la faptul că limitele de pedeapsă stabilite inculpaților sunt prea blânde și neproporționale gravității crimelor comise, deoarece prima instanță, la aplicarea pedepsei, a ținut cont că scopul aplicării pedepselor penale este de protejare a societății de infractori și de infracțiunile comise de ei, de apărare a acesteia împotriva celor mai grave fapte antisociale și de prevenire a lor, unde prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpaților pedeapsa cu închisoarea, echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reiterat că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând

anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Totodată, instanța de apel a reiterat că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal, instanța de judecată, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpaților Leontii Ștefan, Petrea Gheorghe și Petrea Ivan, reieșind din faptul că aceștia au săvârșit infracțiunile în stare de recidivă, instanța de apel a considerat că prima instanță, la rândul său, în conformitate cu art. 82 Cod penal, întemeiat a ținut cont de numărul, caracterul și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovaților, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite în cauza deferită examinării.

Suplimentar, fiind constatat că inculpații Leontii Ștefan, Petrea Gheorghe și Petrea Ivan au săvârșit două și mai multe infracțiuni, instanța de apel a considerat că prima instanță întemeiat și legal la stabilirea pedepselor definitive, în conformitate cu art. 114 și art. 33 Cod penal, a stabilit acestora pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, cu invocarea tuturor articolelor și alineatelor unui singur articol din legea penală care prevăd faptele prejudiciabile săvârșite.

Totodată, ținând cont de faptul că inculpații Leontii Ștefan și Petrea Ivan, după pronunțarea sentințelor anterioare, dar înainte de executarea completă a pedepselor, au săvârșit noi infracțiuni, instanța de apel a conchis că prima instanță în mod legal și întemeiat s-a ghidat de prevederile art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, adăugând parțial la pedeapsa aplicată prin nouă sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară.

Concluzionând asupra celor reținute la capitolul dat, instanța de apel a conchis că pedeapsa aplicată inculpaților este legală și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, apelul procurorului în partea respectivă fiind nefondat și urmând a fi respins.

Referindu-se la critica invocată de procurorii apelanți, privind soluția adoptată de către prima instanță în latura civilă, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată.

În susținerea concluziei respective, instanța de apel a reținut că prin acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Nemirovschi Serghei, a fost solicitată încasarea din contul inculpaților a sumei de 553023,41 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 800000 lei cu titlu de prejudiciu moral, odată ce inculpații Rusu Sergiu, Colun Alexandr, Petrea Gheorghe și Petrea Ivan au acționat față de Nemirovschi Serghei în mod ilicit, cu vinovăție, iar acțiunile acestora se află în legătură cauzală cu deposedarea de bunuri materiale și vătămările corporale cauzate ultimului.

În acest sens, instanța de apel a constatat că partea vătămată Nemirovski Serghei nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și admisibilă, care ar confirma valoarea bunurilor sustrase și ar permite stabilirea cuantumului despăgubirii, condiții în care prima instanță întemeiat a admis în principiu solicitarea părții vătămate privind despăgubirea materială, cu titlu de cost al bunurilor sustrase.

Totodată, instanța de apel a considerat că suma despăgubirii materiale indicată în acțiune civilă de către partea vătămată Nemirovski Serghei în cuantum de 3473,41 lei, cu titlu de cheltuieli pentru tratament medical, nu este probată, deoarece instanței de judecată nu i-a fost prezentată nici o probă pertinentă, concludentă și admisibilă care ar confirma cuantumul cheltuielilor suportate pentru tratamentul medical prescris, iar copiile tichetelor și bonurilor de plată nu sunt autentificate în modul stabilit.

Astfel în opinia instanței de apel, prima instanță, ghidându-se de prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, întemeiat a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de către Nemirovski Serghei, urmând ca asupra cuantumului despăgubirii convenite în partea prejudiciului material să hotărască instanța civilă, în acest context nefiind plauzibile argumentele procurorilor apelanți, cu privire la faptul că părții vătămate Nemirovski Serghei i-a fost îngăduit dreptul de a fi despăgubit concomitent cu examinarea cauzei penale.

În circumstanțele expuse, instanța de apel a considerat că prima instanță, la rândul său, corect a stabilit cuantumul sumei cu titlu de prejudiciu moral, ce urma a fi încasată în beneficiul lui Nemirovski Serghei, în concordanță cu prevederile art. 219 Cod de procedură penală și cele de la art. 1423 Cod civil, considerând că suma prejudiciului moral este una echitabilă.

În urma constatărilor efectuate, instanța de apel a conchis asupra necesității de a respinge apelurile declarate, ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

5.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea respingerii apelului declarat de procurori în partea achitării inculpatului Novîchi Andrei și acțiunii civile înaintate de Nemirovski Serghei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii depuse, **cu referire la achitarea inculpatului Novîchi Andrei**, recurentul a indicat că instanța de apel a omis să se pronunțe detaliat și amănunțit asupra apelului declarat de procurori, nu s-a expus asupra probelor menționate în acesta, rezumându-se doar la reținerea faptului că partea acuzării nu a prezentat probe care să confirme vinovăția inculpatului. Astfel, recurentul consideră că indicarea în decizie a faptului că sentința este temeinică, fără a fi făcută o referire la criticile apelanților privind vinovăția inculpatului, echivalează cu nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în apel, ceea ce constituie temei pentru recurs, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Astfel, procurorii apelanți au invocat declarațiile părților vătămate Levinte Semion și Levinte Ana, ale martorilor Mereacre A., Gîncota A., Slavgorodskih A., raportul de

expertiză medico-legală nr. 2184/D, raportul de expertiză medico-legală nr. 2187/D și procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie, ca probe ce demonstrează vinovăția inculpatului Novîțchi Andrei. Totodată, au fost invocate și declarațiile inculpatului Leontii Ștefan în calitate de bănuît, unde în prezența avocatului a declarat că vinovăția sa o recunoaște parțial.

Recurentul consideră că din analiza probelor relevate pe acest episod se constată comiterea infracțiunii de către Novîțchi Andrei împreună cu Leontii Ștefan, Petrea Gheorghe și Petrea Ivan, deoarece atât instanța de fond, cât și cea de apel au constatat că inculpatul Novîțchi Andrei i-a transportat pe Leontii Ștefan, Petrea Ivan și Petrea Gheorghe la domiciliul părților vătămate, în prezența sa a avut loc atacul asupra ultimelor, împrejurări din care se desprinde evident starea de participație la această infracțiune a tuturor inculpaților, în sensul art. 41 Cod penal.

Totodată, recurentul indică că părțile vătămate pe acest episod, atât la urmărirea penală cât și în instanță, au declarat că în curtea lor au intrat patru persoane, și anume inculpații, și toți patru au aplicat în privința lor lovituri și au acționat în comun, la fel în comun părăsind imediat locul crimei, inclusiv Novîțchi Andrei.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Nemirovski Serghei, recurentul a menționat că instanța de fond, aplicând prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, a admis în principiu acțiunea civilă formulată de către partea civilă Nemirovski Serghei, urmând ca asupra cuantumului despăgubirii convenite în partea prejudiciului material să decidă instanța în ordinea procedurii civile.

Instanța de apel, la adoptarea soluției privind menținerea sentinței, inclusiv în latura civilă, nu a ținut cont că norma procesuală care a fost aplicată de către instanța de fond (art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală) a fost modificată prin Legea nr. 152 din 01.07.2016, în vigoare din 01.08.2016, care prevede în noua redacție că *“odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă”*.

În astfel de circumstanțe, reieșind din prevederile art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că *“în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau a judecării cauzei în instanța judecătorească”*, instanța de apel urma în mod obligatoriu să se expună referitor la admiterea acțiunii civile.

5.2. Avocatul Ursachi Alexandru în numele inculpatului Rusu Sergiu, depus la 14 decembrie 2016, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și acesta este expus neclar și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, solicită casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat motive identice celor din apel, precum și alte suplimentare, și anume:

- instanța de apel urma să verifice și să aprecieze dacă în sentință în mod întemeiat s-a reținut că partea vătămată Nemirovski S., la 02.07.2012, ora 17:04:05, adică până la săvârșirea atacului asupra lui, care conform rechizitoriului a avut loc la ora 22:30, a schimbat

cartela SIM din telefonul său; astfel, nu s-a elucidat care a fost necesitatea părții vătămate de a schimba cartela SIM până la săvârșirea atacului asupra sa;

- instanța de apel urma să verifice constatarea din sentință, pe care instanța de fond a efectuat-o din proprie inițiativă, referitor la faptul că partea vătămată Nemirovski S. a restabilit cartela sa SIM pentru utilizare în alt telefon mobil; cu referire la faptul dat, recurentul indică că partea vătămată nici în cadrul urmăririi penale, și nici în instanța de judecată nu a declarat că s-ar fi adresat la operatorii de telefonie mobilă pentru restabilirea cartelelor SIM, în sensul dat lipsind un careva document oficial de la operatorul de telefonie, care ar demonstra că partea vătămată s-ar fi adresat cu o careva cerere; în acest sens instanța de fond, făcând trimitere la o astfel de probă, urma să indice fila dosarului și volumul unde se regăsea înscrisul; totodată, instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare declarațiilor suplimentar date în instanța de fond de către Nemirovski S., conform cărora ultimul a indicat că i-a fost sustras telefonul cu cartelele SIM XXX și XXX, dar nu a fost în stare să explice că de pe numărul XXX a telefonat-o pe proprietara bijuteriilor, Polinciuc T., peste 2 zile după ce i-a fost sustras telefonul cu cartela respectivă, indicând că el nu a telefonat persoana dată și posibil că aceasta a fost telefonată de către atacatorul ce i-a sustras telefonul; în contextul acestor declarații, recurentul consideră că instanțele de judecată urmau a pune în sarcina acuzării de stat de a demonstra că Polinciuc T. a fost telefonată de alte persoane decât partea vătămată;

- concluzia instanței de fond, precum că cartela SIM cu nr. XXX a fost restabilită de partea vătămată și introdusă în alt telefon, circumstanță care nu a fost relatată de partea vătămată, urma să fie demonstrată de către partea acuzării; astfel, atât instanța de fond cât și cea de apel urmau să pună în sarcina acuzării prezentarea informației oficiale de la operatorul de telefonie mobilă, pentru a determina cui aparținea telefonul sustras, cu IMEI XXX; în acest context, recurentul indică asupra neclarității concluziilor din hotărârile judecătorești, prin care s-a determinat că telefonul aparținea lui Rusu S., și nu părții vătămate sau altor persoane;

- instanțele de fond și de apel urmau să dea o apreciere juridică informației primită de la compania de telefonie mobilă "Orange", în baza încheierii judecătorului de instrucție, privind numărul XXX ce aparținea părții vătămate, din care reiese că la 03.07.2012, de la acest număr de telefon, a fost contactat abonatul cu nr. XXX, cu care partea vătămată deseori până la atacul asupra sa a purtat convorbiri; în contextul dat, instanțelor de fond și de apel le-a fost atrasă atenția că persoana care a folosit nr. de telefon XXX și l-a contactat pe abonatul XXX, conform informației companiei de telefonie mobilă, privind antena de recepționare a sunetelor telefoniei mobile, se afla pe str. Romană nr. 1 din mun. Chișinău, unde se află Centrul Republican de proteze. Anume în rază aflării antenei din strada Romană a fost săvârșită infracțiunea și anume pe strada Romană locuiește partea vătămată Nemirovski S. Ca motiv pentru verificare a informației menționate apărarea, în apelul declarat, a anexat dovada locului aflării antenei telefoniei mobile;

- instanțele de fond și de apel nu s-au expus asupra declarațiilor suplimentare ale lui Nemirovski S., depuse în instanța de fond, conform cărora el, a doua zi după atac, din motive necunoscute a fost dus cu forța de Reus Vladimir și paza lui de corp acasă la proprietara bijuteriilor Polinciuc Tamara, unde prin amenințări a fost impus să scrie recipisa conform

căreia se obligă să întoarcă bijuteriile; recipisa în cauză a fost prezentată instanței de Nemirovski S;

- instanța de apel nu a verificat și nu a dat o apreciere juridică constatării instanței de fond, precum că Rusu Sergiu, până la săvârșirea atacului asupra lui Nemirovski S., cât și după, a purtat convorbiri telefonice cu inculpatul Petrea Gheorghe, iar în momentul săvârșirii infracțiunii s-a aflat în aceeași zonă cu telefoanele mobile ale inculpaților Petrea Gheorghe și Ivan (f.d. 127-134, vol. I); în acest sens, recurentul consideră că dacă instanțele de fond și de apel apreciau această informație în mod corespunzător, ar fi constatată că inculpatul Rusu S., care avea telefoane mobile cu nr. XXX, XXX, XXX și XXX, niciodată nu i-a contactat pe frații Petrea care aveau nr. XXX și XXX și nici ultimii nu l-au contactat pe Rusu S., iar anume Colun Alexandr, care avea nr. XXX, la 03.07.2012, l-a contactat pe colegul lui de clasă - Petrea Gheorghe la nr. XXX când se afla în r-nul Hîncești, dar infracțiunea a fost comisă anterior, la 02.07.2012, pe strada Romană în mun. Chișinău și nicidecum în r-nul Hîncești;

- instanța de apel urma să se pronunțe și în privința ordonanței din 24 noiembrie 2012, emisă în cadrul urmăririi penale de procurorul Igor Buliga, prin care s-a încetat urmărirea penală în privința lui Rusu Sergiu, acesta fiind eliberat din arestul preventiv. În ordonanța menționată procurorul Buliga a indicat că au fost efectuate confruntări între Rusu Sergiu și frații Petrea, însă ei nu au confirmat participarea lui Rusu pe episodul atacului asupra Nemirovski S., iar partea vătămată Nemirovski S. a declarat că nu poate reflecta careva fapte concrete despre implicarea lui Rusu Sergiu în săvârșirea infracțiunii;

Astfel, la 14 ianuarie 2013 procurorul adjunct din procuratura sectorului Rîșcani, mun. Chișinău a anulat ordonanța procurorului Buliga, indicând necesitatea de a efectua următoarele acțiuni procesual-penale și anume:

- 1) de efectuat confruntări între Rusu și Colun;
- 2) de audiat pe Reus Vladimir;
- 3) de stabilit și audiat persoanele Dragoș, Roman, Tamara, Eugenia și altele;
- 4) de stabilit în ce circumstanțe au făcut cunoștință frații Petrea cu Colun Alexandr.

Procurorul Igor Buliga, neexecutând nici una din indicațiile procurorului adjunct, tot în baza probelor care au servit temei pentru scoaterea lui Rusu Sergiu de sub urmărirea penală, a întocmit rechizitoriul și a transmis dosarul pentru examinare în instanța de judecată.

Astfel, instanțele de fond și apel urmau să rețină că ordonanța din 14 ianuarie 2013, prin care a fost anulată ordonanța procurorului Igor Buliga din 24 noiembrie 2012, nu a fost întemeiată și a fost anulată nu din motiv că probele administrate nu au fost apreciate juridic corect, dar din motiv că nu au fost stabilite și audiate un cerc de persoane - Reus Vladimir, Dragoș, Roman, Eugenia. Mai mult ca atât că persoanele indicate erau cunoscute organului de urmărire penală din declarațiile lui Nemirovski S., ale fraților Petrea, ale inculpatului Rusu S. și ale martorului Polinciuc T., din perioada de la 02.07.2012 până la 15.08.2012, adică după pornirea urmăririi penale. Mai mult ca atât Tamara Polinciuc - proprietara bijuteriilor, a fost audiată la 04.07.2012, iar din declarațiile lui Petrea Gheorghe din 15.08.2012 era cunoscut faptul că Colun Alexandr a fost coleg de clasă cu Petrea Gheorghe;

- în instanța de fond și în cadrul examinării cauzei în apel, apărarea a atras atenția că neefectuarea acțiunilor procesual-penale indicate în ordonanța procurorului adjunct, de

anulare a ordonanței de scoatere de sub urmărire penală și clasare a dosarului penal în privința lui Rusu din 24 noiembrie 2012, nu a fost un viciu fundamental după cum relatează instanța de fond, dar o neglijență a organului de urmărire penală, iar aceste carențe nu pot fi imputate inculpatului Rusu Sergiu, care a fost ținut în stare de arest mai mult de 3 luni și nu putea fi pus într-o situație defavorabilă; mai mult ca atât, instanței de fond și celei de apel li s-a atras atenția că procurorul Igor Buliga, neexecutând nici o indicație a procurorului adjunct Jomir, tot în baza probelor care au servit ca temei de scoatere de sub urmărire penală a lui Rusu S., a întocmit rechizitoriul, l-a semnat și a expediat dosarul pentru examinare în instanța de judecată;

- instanței de fond și celei de apel li s-a atras atenția că proprietara bijuteriilor Polinciuc Tamara, fiind audiată în cadrul urmăririi penale în calitate de martor, a considerat că infracțiunea a fost înscenată de Reus Vladimir și Nemirovski Serghei (f.d. 41-46, vol. I); totodată, necătând la faptul că Polinciuc Tamara a fost audiată în calitate de martor, în rechizitoriu nu s-a făcut trimitere la declarațiile ei, iar fiind inclusă în lista martorilor acuzației procurorul, din motive necunoscute, nu a solicitat ca ultima să fie chemată și audiată în instanța de judecată;

- la 04.09.2015, apărarea a depus o cerere în instanța de apel, privind cercetarea suplimentară a probelor și reproducerea înregistrării video de audiere a inculpatului Petrea Gh. din 15.08.2012, care nu corespunde cu cerințele art. 115 Cod de procedură penală, iar atât instanța de fond, cât și cea de apel, la condamnarea lui Rusu S., s-a bazat anume pe declarațiile lui Petrea Gh.; cererea respectivă a fost respinsă prin încheiere protocolară, motivele acestei soluții nefiind reflectate în decizia instanței de apel.

5.3. Avocatul Cotruță Sergiu în numele inculpatului Mocan Mihail, după la 04 ianuarie 2017, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului Mocan Mihail sau dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea cererii recurentul a indicat următoarele:

- printre motivele invocate în apelul declarat, indicate și în susținerile verbale în formă scrisă, anexate la materialele dosarului, s-a indicat aplicarea pedepsei față de recurent sub forma de închisoare pe un termen anume de 10 ani. Astfel, la trimiterea cauzei penale în judecată și examinarea acesteia în prima instanță, acuzatorul de stat a susținut învinuirea prin aplicarea anume a pedepsei cu închisoare pe un termen de 10 ani, deși urma să se conducă de prevederile Legii nr. 119 din 23.05.2013 pentru modificarea Codului penal, cu modificările operate la art. 188, prin care în sancțiunea la alin. (3) textul de 7 la 12 s-a înlocuit cu textul 10 la 12, or la data comiterii infracțiunii imputate învinuitului, pedeapsa constituia închisoare de la 7 la 12 ani, iar acuzatorul de stat a susținut aplicarea minimumului de 10 de ani prevăzut de legea ulterioară comiterii infracțiunii. Asupra acestui motiv instanța de apel nu s-a pronunțat;

- instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare declarațiilor inculpaților Mocan M., Leontii Șt., Petrea Gh., Petrea I., ale părții vătămate Neamțu R. și ale martorilor Cernei C., Eni C., Sorici V., Gălescu A. și Nichifor T. Analizând aceste declarații, se constată că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia că Mocan M. a săvârșit infracțiunea prin

sfaturi și prestări de informații, nefiind adus vreun argument pertinent din partea acuzării, astfel fiind încălcat în mod flagrant principiul prezumției nevinovăției;

- din aceleași probe apreciate de instanța de apel se constată că Mocan M. nu este vinovat, deoarece la domiciliul ultimului a fost efectuată percheziția în urma căreia au fost ridicate cartele SIM, care au fost verificate și potrivit informației din dosar, nu s-au depistat careva conversații purtate cu inculpații care de facto au săvârșit aceste acțiuni, la fel potrivit probelor anexate de acuzare, nu există vreo confirmare privind cele incriminate și anume privind contribuirea prin sfaturi. Totodată, potrivit procesului-verbal de examinare a unui CD în care se conțin presupusele convorbiri telefonice dintre Leontii Ștefan, Mocan Mihail și alții (f.d. 95, vol. I, episodul Strășeni) și CD-ul cu informația menționată (f.d. 96, vol. I, episodul Strășeni), din descifrările convorbirilor menționate ca fiind între Leontii Ștefan și Mocan Mihail, nu se regăsește niciun apel telefonic în adresa lui Mocan Mihail din partea inculpaților, la fel cum nu se regăsește și niciun apel telefonic din partea lui Mocan Mihail în adresa inculpaților, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de audiere a CD-ului cu convorbirile telefonice ale inculpaților (f.d. 149-153, vol. VI). Însă contrar acestor circumstanțe, acuzatorul de stat, prima instanță și instanța de apel au reținut și au făcut trimitere la descifrări ale convorbirilor telefonice de pregătire ale atacului tâlhăresc care lipsesc la materialele cauzei;

- este de menționat faptul că în timpul examinării cauzei în ordine de apel, inculpatului Leontii Ștefan i-a fost pusă întrebarea despre care „Mișa” el a vorbit în timpul conversațiilor telefonice cu frații Petrea, la care cel din urmă cu certitudine a răspuns că a vorbit despre șoferul „Mișa” care urma să-i ducă în acea seară și totodată a concretizat că nu a vorbit nimic cu Mocan Mihail și nu i-a povestit ultimului despre faptul că va pleca în s. Gălești. Toate aceste declarații, consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată, au rămas fără apreciere;

- este pripită constatarea efectuată de către instanțele de fond și de apel, precum că Mocan M. face partea dintr-un grup criminal organizat, deoarece toate probele indică la faptul că acesta nu a fost informat despre acțiunile inculpaților, nici nu-i cunoștea (înafară de Leontii Ștefan) și, prin urmare, toate mijloacele de probă puse la baza deciziei demonstrează că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit această infracțiune prin sfaturi și prestări de informații.

În contextul celor expuse, recurentul consideră că concluziile de vinovăție a inculpatului Mocan M. sunt bazate pe presupuneri, fapt prin care a fost încălcat principiul prezumției nevinovăției.

5.4. Avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Petrea Gheorghe, după la 04 ianuarie 2017, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12), 13) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care fapta inculpatului pe episodul din 02.07.2012 să fie reîncadrată în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, iar pe episoadele din 30.07.2012 și 09.08.2012 inculpatul să fie achitat.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat următoarele:

- din materialele cauzei rezultă că pe episodul din 02.07.2012 Petrea Gh. de sine-stătător, în lipsa unei înțelegeri prealabile și nefiind în complicitate cu Colun A. și fratele Petrea Ivan, a săvârșit sustragerea deschisă a bunurilor cet. Nemirovski S., cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate, deci cu aplicarea altor obiecte în calitate de armă. Prin urmare, recurentul solicită aprecierea critică a declarațiilor lui Nemirovski S., deoarece ultimul a indicat că nu a văzut de către cine a fost atacat. Mai mult ca atât, acesta a fost audiat fără participarea traducătorului, fapt ce a generat o traducere eronată;

- conform facturii nr. 0179 prezentate de către inculpatul Petrea Gh., valoarea totală a bunurilor sustrate de către el de la Nemirovski S. a constituit doar suma de 24800 hrivne ucrainenești, care conform cursului oficial al BNM echivalează cu suma de 36414 lei. Acest fapt nu a fost combătut de către partea vătămată, deoarece Nemirovski S. nu a procurat aceste bunuri, dar le-a primit de la cet. Polinciuc Tamara (care nu a fost audiată în calitate de martor), pentru realizare comercială.

În aceste circumstanțe, recurentul consideră că fapta imputată inculpatului Petrea Gheorghe, pe episodul dat, urmează a fi recalificată în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal.

- pe episoadele din 30.07.2012 și 09.08.2012, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Petrea Gh. nu a avut intenția să săvârșească atacul tâlhăresc, ci numai să cauzeze părților vătămate leziuni corporale, care au fost calificate ca vătămări neînsemnate;

- instanțele de fond și apel nu au luat în considerație argumentele apărării, privind faptul că declarațiile părții vătămate nu pot fi admise ca probe, deoarece nu se confirmă prin alte materiale ale cauzei penale: nici un martor și nici una din probe nu demonstrează vinovăția lui Petrea Gh. în comiterea atacurilor tâlhărești pe episoadele menționate.

5.5. Inculpatul Mocan Mihail, depus la 26 decembrie 2016, prin poștă, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii, recurentul a indicat că nu a recunoscut vina la nici o etapă a procesului penal și se consideră nevinovat în comiterea infracțiunii imputate, de la bun început declarând că nu are nimic în comun cu atacul tâlhăresc și că doar a dorit să-l ajute pe Leontii Ștefan să împrumute o sumă de bani, având un interes propriu în această chestiune, pentru a termina reparația unui imobil.

Recurentul consideră că toate probele administrate de partea acuzării dovedesc nevinovăția sa. În special, recurentul invocă că examinarea a 4 telefoane mobile și 14 cartele SIM, ridicate în urma percheziției de la domiciliul său, nu a dus la depistarea a careva convorbiri ale sale cu persoanele implicate în atacul asupra cet. Neamțu R., nevinovăția sa fiind confirmată și prin declarațiile altei persoane, dosarul în privința căreia a fost disjungat într-o procedură separată, care la rândul său a încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției, a declarat că nu a vorbit la telefon cu el, ci doar cu Leontii Ștefan și Petrea Gheorghe și că a făcut cunoștință cu el pentru prima dată când a fost reținut.

Totodată, martorul Cernei C., care se afla la volanul automobilului cu care inculpații implicați în atac s-au deplasat la fața locului, la fel a declarat că l-a văzut pentru prima dată, aceeași poziție fiind susținută și de partea vătămată Neamțu R.

Astfel, recurentul consideră că a fost condamnat în baza unei probe unice, și anume a convorbirilor sale cu Leontii Ștefan și Petrea Gheorghe, conținutul cărora nu l-a putut contesta, deoarece cererea sa și a avocatului Cotruță S., de audiere suplimentară a convorbirilor de pe suportul CD, a fost respinsă de către instanța de apel.

5.6. Inculpatul Petrea Ivan, depus la 26 decembrie 2016, prin poștă, care solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile sale să fie recalificate de la art. 188 alin. (5) Cod penal la art. 188 alin. (2) sau (3) Cod penal.

În motivarea cererii depuse, recurentul indică că recalificarea acțiunilor sale este necesară din considerentul că prejudiciul material cauzat prin infracțiune a fost probat prin acte confirmative, și nu corespunde valorii indicate în hotărârile judecătorești, astfel fiind necesară și aplicarea unei pedepse mai blânde.

Totodată, recurentul consideră că nu are nici o atribuție la atacul tâlhăresc, săvârșirea căruia i-a fost imputată.

5.7. Inculpatul Leontii Ștefan, depuse la 08 decembrie 2016 și 31 ianuarie 2017, ambele prin poștă. Prin recursul depus la 08 decembrie 2016, recurentul solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu dispunerea achitării sale, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de el sau aplicării amnistiei în baza legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29.07.2016, iar prin cel din 31 ianuarie 2017 solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu reîncadrarea juridică a acțiunilor sale, de la art. 188 alin. (3) lit. b) Cod penal la art. 287 Cod penal.

În cererile depuse, recurentul menționează că cauza penală în privința sa a fost fabricată, fiindu-i lezat dreptul la un proces echitabil și se consideră nevinovat pe toate capetele de învinuire care i-au fost aduse. În particular, recurentul menționează că nu se afla într-o înțelegere prealabilă cu ceilalți inculpați, de a săvârși atacuri tâlhărești, deoarece i-a cunoscut ulterior, după ce a fost arestat. Totodată, a menționat că atacul asupra cet. Neamțu R. a avut loc când se afla la baie, iar cel asupra soților Levinte nu reprezenta un atac tâlhăresc, ci o ceartă, care urma a fi calificat drept huliganism.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocați în numele inculpaților și de inculpați, din motiv că instanța de apel în mod concludent a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acestora în baza articolelor incriminate, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și celor de drept material, prin prisma cumulului de probe, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării. Totodată, procurorul consideră că motivele invocate în recursurile declarate au constituit deja obiect de examinare atât în instanța de fond, cât și în cea de apel.

Procurorul consideră că acțiunile procedurale au fost legal efectuate în cadrul procesului penal, nefiind admisă încălcarea anumitor prevederi ale legii, ce ar condiționa comiterea unor erori grave de drept.

În contextul celor expuse, procurorul consideră că instanța de apel nu a comis erori de drept, în raport cu motivele invocate de recurenți, în decizia contestată fiind expuse motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților și stabilirea măsurii de pedeapsă fiecărui inculpat în particular, din care considerente pledează asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de grupul procesual al apărării, deoarece le consideră vădit neîntemeiate.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că cele declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, de avocatul Cotruță Sergiu în numele inculpatului Mocan Mihail și de inculpat, de avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Petrea Gheorghe, de inculpatul Petrea Ivan și de inculpatul Leontii Ștefan urmează a fi respinse, ca inadmisibile, iar cel declarat de avocatul Ursachi Alexandru în numele inculpatului Rusu Sergiu urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl admită, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea încetării procesului penal în privința persoanei, în cazurile prevăzute de Codul de procedură penală.

Cu referire la critica aprecierii probelor de către instanța de apel, invocată în toate recursurile ordinare declarate, Colegiul penal constată că aceasta este inadmisibilă. În acest context, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal va respinge argumentele recurenților în partea dată, ca fiind *de jure* inadmisibile. În același context, Colegiul penal lărgit atestă că persistența în cauză a anumitor temeuri pentru recurs, invocate în toate recursurile cu excepția celui declarat de avocatul Ursachi Alexandru în numele inculpatului Rusu Sergiu, este argumentată prin prisma problemei aprecierii probelor de către instanța de apel, care după cum anterior s-a menționat este inadmisibilă.

Cu referire la alte motive invocate de recurenți, care nu țin de chestiunea aprecierii probelor, Colegiul penal lărgit statuează asupra următoarelor.

Astfel, Colegiul penal consideră necesar de a respinge argumentul invocat în recursul declarat de procuror, potrivit căruia instanța de apel, la adoptarea soluției privind menținerea sentinței, inclusiv în latura civilă, nu a ținut cont că norma procesuală care a fost aplicată de către instanța de fond (art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală) a fost modificată prin Legea nr. 152 din 01.07.2016, în vigoare din 01.08.2016, care prevede în noua redacție că “*odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă*”.

În susținerea acestei concluzii, este necesar de a menționa că, în primul rând, potrivit Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative, nr. 152 din 01.07.2016, în vigoare din 01.08.2016 modificarea textului legii după cum invocă recurentul nu s-a efectuat în conținutul art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, ci în cel al art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală. În al doilea rând, se constată că contrar celor invocate de procuror, prima instanță s-a conformat prevederilor legale ce reglementează acțiunea civilă și a soluționat-o pe deplin, în dispozitivul sentinței fiind indicate soluțiile adoptate atât în privința prejudiciului moral, cât și a celui material ce reieșeau din acțiunea civilă.

Totodată, Colegiul penal lărgit va respinge argumentul din recursul declarat de ***avocatul Cotruță Sergiu în numele inculpatului Mocan Mihail***, potrivit căruia instanța de apel a omis de a se expune asupra faptului că acuzatorul de stat a susținut învinuirea prin aplicarea anume a pedepsei cu închisoare pe un termen de 10 ani, deși prin prevederile Legii nr. 119 din 23.05.2013 pentru modificarea Codului penal, cu modificările la art. 188, prin care în sancțiunea la alin. (3) textul de 7 la 12 s-a înlocuit cu textul 10 la 12, or la data comiterii infracțiunii imputate învinuitului, pedeapsa constituia închisoare de la 7 la 12 ani.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit constată că motivul invocat de recurent, asupra căruia pretinde că instanța de apel nu s-a expus, de fapt a constituit obiect de examinare în apel la aplicarea instituției individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel motivându-și concluziile în partea respectivă, care sunt indicate în pct. 4.1. al prezentei decizii și care nu necesită o reiterare.

Colegiul penal lărgit apreciază că recursul ordinar declarat de ***inculpatul Petrea Ivan și cel declarat de inculpatul Leontii Ștefan, depus la 08 decembrie 2016***, urmează a fi respinse ca inadmisibile din motiv că motivele expuse în ele nu sunt argumentate prin prisma existenței vreunui temei pentru recurs din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel fiind necorespunzătoare cerințelor de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Totodată, celălalt recurs declarat de ***inculpatul Leontii Ștefan, depus la 31 ianuarie 2017***, urmează a fi respins ca inadmisibil din motivul tardivității depunerii. În acest context, Colegiul penal lărgit constată că inculpatul, prin recipisă, a primit copia deciziei integral pronunțate de către instanța de apel la 05 decembrie 2016, urmând a declara recurs ordinar împotriva acesteia în termen de 30 de zile, potrivit art. 422 Cod de procedură penală, cu luarea în considerare a dispozițiilor art. 231 Cod de procedură penală, pe care însă l-a omis, totodată fără a specifica careva motive în acest sens.

Revenind asupra necesității aditerii recursului ordinar declarat de *avocatul Ursachi Alexandru în numele inculpatului Rusu Sergiu*, Colegiul penal lărgit reține următoarele.

Potrivit materialelor cauzei, prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Igor Buliga din 24.11.2012 (f.d. 79-81, volumul unic în privința lui Rusu Sergiu), în privința lui Rusu Sergiu s-a dispus încetarea urmăririi penale în temeiul art. 275 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta comisă de el nu întrunește elementele infracțiunii.

Ulterior, prin ordonanța procurorului adjunct al procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Eugen Jomir din 14.01.2013, s-a dispus anularea ca fiind neîntemeiată a ordonanței anterior menționate, cu reluarea urmăririi penale în privința lui Rusu Sergiu (f.d. 135, volumul unic în privința lui Rusu Sergiu).

Colegiul penal lărgit constată că soluția de anulare a ordonanței nu a fost motivată sub nici un aspect, fiind în mod general indicat motivul anulării, și anume că “nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestei măsuri”, ceea ce este inacceptabil, în contextul în care la baza ordonanței de încetare a urmăririi penale au fost puse mai multe argumente. În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că prin ordonanța de anulare nu s-au pus generalmente în discuție motivele invocate în cea anterior adoptată, acestea respectiv nefiind combătute. Suplimentar, Colegiul penal lărgit consideră că indicațiile expuse în ordonanța de anulare, privind necesitatea efectuării unor acțiuni de urmărire penală suplimentare, nu îi conferă un caracter întemeiat și nicidecum nu fundamentează soluția de anulare a celei precedente, deoarece denotă omisiuni ale organului de urmărire penală de a efectua anumite acțiuni procesuale, omisiuni care nu puteau fi tratate în detrimentul lui Rusu Sergiu.

Totodată, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a menționa că potrivit hotărârii Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, nr. 12 din 14 mai 2015, **alineatul (1) al articolului 287 Cod de procedură penală, care a fost pus la baza ordonanței de reluare a urmăririi penale în privința lui Rusu Sergiu, a fost declarat neconstituțional**, Curtea statuând că această normă “*acordă procurorului ierarhic superior dreptul de a relua urmărirea penală oricând și în lipsa unor temeieri clar definite, care ar putea fi considerate judicioase în fiecare caz individual, plasând persoana într-o stare de incertitudine pentru un termen nedefinit și pentru circumstanțe care pot fi invocate aleatoriu la redeschiderea cauzei penale*”.

În acest context, Colegiul penal lărgit constată că hotărârea Curții Constituționale anterior menționată, deși produce efecte pentru viitor și a fost adoptată ulterior ordonanței supuse criticii în prezenta decizie, era în vigoare deja la momentul examinării cauzei în prima instanță, care la rândul său urma să dea o apreciere corespunzătoare ordonanței de anulare a celei adoptate în privința lui Rusu Sergiu, prin prisma constatărilor expuse în hotărârea Curții Constituționale, anterior enunțate.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit consideră că argumentele recurentului în partea respectivă și-au găsit confirmare, la caz fiind prezentă o ordonanță de încetare a procesului penal în privința lui Rusu Sergiu, care a fost anulată în lipsa unor motive plauzibile. În ansamblu, circumstanțele enunțate impun necesitatea aditerii recursului declarat de avocatul Ursachi Alexandru în numele inculpatului Rusu Sergiu, cu casarea

hotărârilor judecătorești în partea condamnării acestuia și cu încetarea procesului penal în privința sa, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală. Totodată, din considerentul că motivele invocate în celelalte recursuri ordinare sunt neîntemeiate, că temeiurile de recurs specificate de recurenți nu și-au găsit confirmare, că două recursuri sunt necorespunzătoare cerințelor de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală și un recurs a fost declarat peste termenul legal, Colegiul penal lărgit consideră necesară respingerea acestora, ca fiind inadmisibile, cu menținerea deciziei instanței de apel.

8. În conformitate cu art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016, de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, de avocatul Cotruță Sergiu în numele inculpatului Mocan Mihail și de inculpat, de avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Petrea Gheorghe, de inculpatul Petrea Ivan și de inculpatul Leontii Ștefan.

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Ursachi Alexandru în numele inculpatului Rusu Sergiu, casează sentința Judecătoriei Strășeni din 11 iunie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016, în privința lui **Rusu Sergiu XXX** și dispune încetarea procesului penal în privința acestuia, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, pe motiv că există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane, pentru aceeași faptă, de încetare a urmăririi penale.

Rusu Sergiu XXX urmează a fi eliberat imediat din penitenciar, dacă nu execută pedeapsa cu închisoare sau nu are stabilită măsură preventivă în privința sa, în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, decizia atacată se menține.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Nadejda Toma